

Vlaams
Parlement

vergadering **10**
zittingsjaar 2012-2013

Handelingen

Plenaire Vergadering

van 21 november 2012

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	5
VERONTSCHULDIGINGEN	5
INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN	5
MOTIE VAN ORDE	
Opheldering over de stand van zaken	5
ACTUELE VRAAG van mevrouw Sabine Poleyn tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de nood aan techniekcoaches in het basisonderwijs	6
ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Celis tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de toepassing van de quota voor de toegang tot het beroep van tandarts	8
ACTUELE VRAAG van mevrouw Katrien Schryvers tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het beleid inzake huisvesting voor studenten	10
ACTUELE VRAAG van de heer Ivan Sabbe tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de meerwaarde van de recente beslissingen van de Vlaamse Regering met betrekking tot de versnelling van investeringsprojecten	
ACTUELE VRAAG van de heer Filip Watteeuw tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de meerwaarde van de recente beslissingen van de Vlaamse Regering met betrekking tot de versnelling van investeringsprojecten	13
ACTUELE VRAAG van de heer Karlos Callens tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het mogelijk inkomensverlies bij Vlaamse landbouwers door de hervorming van de Europese begroting	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Tinne Rombouts tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het mogelijk inkomensverlies bij Vlaamse landbouwers door de hervorming van de Europese begroting	18
ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de benoemingscriteria voor nieuwe provinciegouverneurs	21
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de resultaten van de VAB-studie betreffende het mogelijke effect van het rekeningrijden voor het woon-werkverkeer	23
ACTUELE VRAAG van mevrouw Lies Jans tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de recente studie van VAB met betrekking tot het rekeningrijden voor het woon-werkverkeer	23

ONTWERP VAN DECREET houdende de eindregeling van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap en van instellingen van openbaar nut voor het begrotingsjaar 2010 – 23-A (2011-2012) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	29
Artikelsgewijze bespreking	29
ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 19 april 1995 betreffende de organisatie en de werking van de loodsdienst van het Vlaamse Gewest en betreffende de brevetten van havenloods en bootman – 1667 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	30
Artikelsgewijze bespreking	31
ONTWERP VAN DECREET tot instemming met het zetelakkoord tussen het Koninkrijk België en de Internationale Federatie van Rode Kruis- en Rode Halvemaanverenigingen, ondertekend in Brussel op 29 juni 2012 en in Genève op 9 juli 2012 – 1733 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	31
Artikelsgewijze bespreking	31
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	31
ONTWERP VAN DECREET houdende de eindregeling van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap en van instellingen van openbaar nut voor het begrotingsjaar 2010 – 23-A (2011-2012) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	32
ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 19 april 1995 betreffende de organisatie en de werking van de loodsdienst van het Vlaamse Gewest en betreffende de brevetten van havenloods en bootman – 1667 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	33
ONTWERP VAN DECREET tot instemming met het zetelakkoord tussen het Koninkrijk België en de Internationale Federatie van Rode Kruis- en Rode Halvemaanverenigingen, ondertekend in Brussel op 29 juni 2012 en in Genève op 9 juli 2012 – 1733 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	33
BESTUUR VAN DE POLITIEKE FRACTIES	
Wijziging	34
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	34
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	36
Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	36

■

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– *De vergadering wordt geopend om 14.01 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

■

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldiging zijn ingekomen van de volgende leden:

Kurt De Loor, Herman Schueremans: ambtsverplichtingen;

Helga Stevens: familieverplichtingen;

Erik Arckens, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Philippe De Coene, Michèle Hostekint, Dirk Peeters: gezondheidsredenen.

■

INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met de ingekomen documenten en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl.St.* VI.Parl. 2012-13, nr. 60/8)

■

MOTIE VAN ORDE

Opheldering over de stand van zaken

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Joris Van Hauthem bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, ik zou bij motie van orde het woord willen vragen over het volgende. Wij hebben mogen vernemen dat Radio 2 een lijst opstelt van 1000 klassiekers, dat de luisteraars kunnen stemmen en dat er teams worden samengesteld, waaronder dit Vlaams Parlement. U wordt geacht om de kapitein van zo'n team te zijn. De leden van uw eigen commissie moeten dan een top 3 of top 10 – dat is niet helemaal duidelijk – naar voren schuiven waarover dan plechtig zal worden gestemd enzovoort.

Voorzitter, ik zeg het in alle kalmte: het moet niet altijd oersaai zijn in dit parlement, maar de vraag kan toch worden gesteld of dit Vlaams Parlement als instelling – wat individuele parlementsleden doen, is hun verantwoordelijkheid – zich daartoe moet lenen. Ik denk dat onze taak elders ligt dan als instituut zo'n grote show opzetten over liedjes die we al dan niet goed vinden.

De voorzitter: Uw eigen fractie was het ermee eens. De heer Penris was aanwezig, evenals mevrouw Van den Eynde en de heer Huybrechts. Alle fracties waren het eens. Er wordt hard genoeg gewerkt in de commissie Mobiliteit en Openbare Werken. Het is uw goed recht om een andere mening te hebben, geen probleem.

Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Sabine Poleyn tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de nood aan techniekcoaches in het basisonderwijs

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Voorzitter, minister, deze week is het de Vlaamse Wetenschapsweek, waarin aandacht wordt gevraagd voor wetenschap en technologie. Het is een goede aanleiding om ook in dit parlement aandacht te vragen voor wetenschap en technologie.

Zelfs in deze economisch moeilijke tijden schreeuwen de bedrijven om technisch geschoold personeel. Er zijn nog altijd vacatures voor technisch geschoolden. Toch heeft dit geen invloed op het aantal instromers in het technisch secundair onderwijs (tso). Momenteel is het peil alarmerend laag. De richting elektromechanica in het tso is in tien jaar tijd bijna gehalveerd. Er is dus wel degelijk een probleem. Een aantal technische scholen staan zelfs bijna op de rand van het faillissement.

We moeten dus in het basisonderwijs kinderen stimuleren om hun technische talenten te ontdekken, te ontwikkelen en om op een positieve manier te kiezen voor techniek. We hebben hier deze conclusie al verschillende keren getrokken.

Minister, in het STEM-actieplan (Science, Technology, Engineering and Mathematics) – waar u kapitein van bent, maar dat eigenlijk gedragen wordt door de hele Vlaamse Regering – staan heel wat acties om jongeren te stimuleren om positief te kiezen voor een technische en wetenschappelijke studierichting en beroepsloopbaan. Er staat een initiatief in voor het basisonderwijs dat volgens mij prioritair is, namelijk techniekcoaches. Techniekcoaches kunnen leerkrachten en onderwijzers ondersteunen in hun klassen om de eindtermen techniek te bereiken.

Het actieplan werd aangekondigd in januari van dit jaar. Het is nu eind november. Het is een duidelijk voorstel, gestaafd met voorbeelden uit het buitenland. Minister, wanneer mogen de onderwijzers de techniekcoaches in de klas verwachten?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Voorzitter, collega's, op zich hoeft men niet op mij te wachten. Het staat de koepels altijd vrij om zo'n netwerk uit te bouwen. Er is vrijheid van onderwijs en hoe men lesgeeft en de ondersteuning behoort tot de bevoegdheid van het onderwijsveld. Dat neemt niet weg dat wij het een heel belangrijke actie vinden, die we hebben opgenomen in het STEM-actieplan.

U weet ook dat we ervoor hebben gekozen een platform op te richten dat een coherent programma uitwerkt. Vorige week heeft de regering – onafhankelijk van mijn wil – eindelijk de samenstelling goedgekeurd. Er is een platform samengesteld. We hopen dat dat dit jaar bijeenkomt. Dan kan het de komende maanden voorrang krijgen.

Mevrouw Poleyn, ik kan u geruststellen, ook ik vind de idee van de techniekcoaches heel belangrijk. U hebt absoluut gelijk. Het moet een prioriteit zijn. Dat neemt niet weg dat we met de pedagogische begeleidingsdiensten kunnen bekijken hoe dit netwerk kan worden uitgebouwd, onder andere geïnspireerd op wat op dit moment in Nederland al bestaat.

We hebben gewacht om eerst het platform op te richten zodat dit daar ook een zeg kan over doen. Dat zal nu gebeuren in de komende weken en maanden. Het is een van de acties die we prioritair moeten uitvoeren.

Mevrouw Sabine Poleyn: Minister, u alarmeert me. Op een schriftelijke vraag van mij in maart hebt u geantwoord dat u als minister van Onderwijs het gesprek met de pedagogische begeleidingsdiensten van de verschillende netten zou voortzetten, en zou uitzoeken hoe we kunnen starten. Als u wacht tot het platform wordt samengesteld, bijeenkomt, een secretariaat

heeft en de agenda bepaalt, en dan als eerste punt de techniekcoaches behandelt, dan vrees ik dat we weer anderhalf jaar verder zijn. Alstublieft, minister, ik spoor u aan om zelf initiatieven te nemen. Het zal in ieder geval veel tijd vergen. Dus, laat het niet te veel afhangen van het platform: neem zelf uw verantwoordelijkheid.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Wim Van Dijck: Dat techniek en technologie deel moeten uitmaken van de algemene vorming van jongeren, staat buiten kijf. Daarom is techniek ook opgenomen in de eindtermen van het basisonderwijs, maar als onderdeel van wereldoriëntatie. De idee van de coaches ter ondersteuning van de scholen komt uit Nederland, maar daar zijn de coaches wel een voorafname op de verplichting van techniek als apart vak in 2016. In Vlaanderen is dat tot op heden bij mijn weten niet de bedoeling.

Minister, bent u van plan om techniek in de toekomst een prominentere plaats te geven in het basisonderwijs?

De voorzitter: Mevrouw Vermeiren heeft het woord.

Mevrouw Goedele Vermeiren: Minister, ik wil me aansluiten bij het pleidooi van mevrouw Poleyn voor techniek en wetenschap vanaf het basisonderwijs. De resolutie is ook opgenomen in het STEM-actieplan dat er een leerlijn moet zijn vanuit het basisonderwijs. De techniekcoaches zouden dat goed kunnen invullen. Techniekcoaches die in het veld worden ingezet, die ter beschikking staan van de scholen, die niet worden ingepast in grote structuren of worden bedolven onder planlast, daarvoor wil ik nu al pleiten.

Inzake de timing wil ik tot enige spoed aanmanen. Ik verneem dat het platform vorige week is goedgekeurd. Morgen wordt de beleidsbrief besproken. We kijken ernaar uit hoe het er verder uitziet, maar er moet actie worden ondernomen. Het platform was al beloofd tegen 1 september.

Minister Pascal Smet: Ik zal niet ingaan op de redenen waarom het zo lang duurt. Daarover moet ik me informeren. De beslissing is ondertussen genomen. Het platform is er. Het is nu aan dat platform om een coherent plan uit te voeren.

We hebben de eindtermen aangepast in het basisonderwijs. De scholen moeten daar wel mee bezig zijn, en er zijn verschillende manieren om dat te doen. De techniekcoaches is een van die manieren. Een van de opties op de lange termijn zou kunnen zijn – dat hebben we besproken in de commissie, maar het is nog niet beslist – om vakleraren techniek te hebben in het basisonderwijs. Daar is mevrouw Poleyn ook een voorstander van, geloof ik. Andere mensen vinden dat minder vanzelfsprekend. Daar bestaan verschillende meningen over.

Hoe men lesgeeft, hoe men dat invult, is tot nader order en volgens de Grondwet nog altijd de verantwoordelijkheid van de scholen. Dat wordt hier al eens vergeten. Als we nu opnieuw een systeem ontwikkelen ter ondersteuning en coördinatie, dan doen we iets dat vanuit de scholen of de pedagogische begeleidingsdiensten zelf zou moeten komen. Ik heb er geen probleem mee om dat te doen, want we hebben het ook opgenomen in het STEM-actieplan. Ik hoor heel goed jullie pleidooi om sneller te gaan, en ik ben daar ook niet tegen, integendeel. Maar het moet wel passen in een totale aanpak.

Ofwel neem je dat platform ernstig en vraag je de mensen om daarover na te denken, ofwel doe je voorafnames – met vandaag techniekcoaches en morgen weer iets anders. Maar dan zullen de mensen die op dat platform werken niet zo gelukkig zijn. Daarom is een coherente aanpak belangrijk. We mogen het echter niet op de lange baan schuiven. Ik heb goed gehoord dat jullie op de urgentie wijzen. Ik zal daar rekening mee houden.

Mevrouw Sabine Poleyn: Minister, wij wachten ook niet op het fiat van het platform voor de eindtermen voor techniek in de tweede en derde graad van het secundair onderwijs. Op het vlak van het onderwijsbeleid moeten we doorgaan. Als een aantal pedagogische

begeleidingsdiensten naar u zouden komen met een gedragen gezamenlijk voorstel, dan begrijp ik dat u hen wilt ondersteunen? (*Minister Smet knikt bevestigend*)

Goed, dan zal ik hun dit zo suggereren.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Celis tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de toepassing van de quota voor de toegang tot het beroep van tandarts

De voorzitter: Mevrouw Celis heeft het woord.

Mevrouw Vera Celis: Voorzitter, minister, collega's, in België zijn er voor het beroep van tandarts quota vastgelegd. Er kunnen jaarlijks 180 studenten afstuderen: 72 Franstaligen en 108 Vlamingen. Vlaanderen is hier opnieuw de beste van de klas in die zin dat Vlaanderen dit respecteert en schikkingen treft om een toelatingsproef te organiseren om de studie aan te vatten. Er zijn langs Vlaamse kant zelfs maar een 70-tal studenten die de opleiding tandheelkunde volgen. Aan Franstalige kant zijn er 700 studenten ingeschreven in de opleiding, voor 72 afstuderenden. Dat is toch een zeer groot verschil. Nu hebben zowel de beroepsopleidingen als de universiteiten die deze opleiding organiseren, zich daartegen verzet, ze hebben aan de alarmbel getrokken. Men is zeer bevreesd dat er aan het einde van de studie een overschot zal zijn van Franstalige studenten en dat men met andere woorden de quota naast zich zal neerleggen.

Minister, hebt u overleg gehad met uw federale en regionale collega's om dit probleem aan te kaarten? Kunt u erop toezien dat de quota worden gerespecteerd en dat er dus ook een toegangsproof kan worden georganiseerd aan de andere kant van de taalgrens?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: U weet dat het bepalen van de quota een federale aangelegenheid is. De quota zijn in augustus 2011 vastgelegd tot 2020. De bevoegde federale minister van Volksgezondheid heeft gezegd dat die quota zullen worden gerespecteerd. Dat is toch een belangrijk gegeven. Dat neemt niet weg dat ik, net zoals u en de universiteiten, verontrust ben door de cijfers, maar eigenlijk nog meer door de verklaringen van mijn Franstalige collega en vooral de wijze waarop dit werd vertaald.

Mevrouw Celis, u hebt gelijk: wij hebben dit aan Vlaamse zijde rigoureuus gedaan. Wij hebben ons gehouden aan de afspraken. Men heeft dit langs Franstalige zijde wat anders ingevuld. Ik heb hierover anderhalf jaar geleden voor het laatst grondig gepraat met mijn Franstalige collega. Toen was er ook bij hen sprake om dit meer te reguleren en om het voorbeeld van de Vlaamse Gemeenschap te volgen. Ik heb nu ook in de verklaringen gelezen dat het spoor, dat toen werd aangekondigd en dat men aan het bestuderen was, wordt verlaten. Ik vind dus ook dat wij moeten samen zitten. Daarom wil ik nog dit jaar samen met alle betrokkenen aan Vlaamse zijde, ook met minister Vandeurzen, die hierbij als minister van Volksgezondheid uiteraard betrokken is, een probleemschets maken. Iedereen kent het probleem, dat hoeft dus niet lang te duren. Daarna moeten we contact opnemen met mijn Franstalige collega en eventueel tegelijkertijd ook met de federale minister van Volksgezondheid. Zo kunnen we meteen met iedereen bekijken hoe we dit probleem kunnen aanpakken en wat het betekent.

Er is nog een ander gegeven in de kranten gekomen. Ik hoor dat er aan de Vrije Universiteit Brussel (VUB) een enorme toename is van Franstalige studenten. Het zou wel eens kunnen dat aan de Franstalige zijde heel wat Vlaamse of Nederlandstalige studenten aan het studeren zijn. Dat aspect komt minder aan bod maar moet ook verder worden uitgeklaard.

Mevrouw Celis, ik deel uw bezorgdheid. Ik ben ook bezorgd over de wijze men daarop aan Franstalige kant heeft geantwoord. We zullen de komende weken een afspraak maken om te proberen om dat uit te klaren op basis van een gedragen probleemschets in Vlaanderen.

Mevrouw Vera Celis: Minister, het is inderdaad heel verstandig om die zaak opnieuw ter sprake te brengen op een interministeriële conferentie, om er overleg over te hebben. Het is natuurlijk de omgekeerde wereld als gedrag dat eigenlijk tegen de wetgeving ingaat, ook nog zou worden beloond. Bovendien weet u dat een opleiding tandheelkunde bijzonder duur is. Wat zal de kwaliteit zijn van een enorme hoop afgestudeerde studenten die weet ik waar zullen terechtkomen, want wat te doen met een diploma wanneer het eigenlijk anders geregeld is? Ik ben blij dat u de bezorgdheid deelt.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, minister, de problematiek is niet nieuw en doet zich bovendien niet alleen voor bij de opleiding voor tandartsen, maar ook bij de opleiding voor artsen in het algemeen. In Vlaanderen hebben we voor een bepaalde weg gekozen: we laten er niet meer beginnen dan er tot het beroep kunnen toetreden. Aan Franstalige kant heeft men ab initio, van in het begin, al een heel andere weg gevolgd. Dit kost natuurlijk heel wat geld, niet alleen aan de overheid, maar ook aan de ouders.

De problematiek is niet nieuw. Ik raad u aan om dit permanent, stelselmatig, op de agenda te zetten, want ook al behoort het natuurlijk tot de autonomie van de Franse Gemeenschap om hun hoger onderwijs en universitair onderwijs te regelen, het heeft ook repercussies op de financiering van een en ander. Het is een permanent aandachtspunt dat u ook eens op het Overlegcomité zou kunnen brengen.

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Minister, ik heb altijd al de grootste moeite gehad met het systeem van restrictie tot de toegang tot het beroep van arts en tandarts, want dat is een beetje in strijd met mijn liberale intuïtie, maar in een systeem van publiek gefinancierde geneeskunde kunnen we niet anders omdat we anders een te grote plethora krijgen, een te hoog voorschrijfgedrag en omdat op die manier het systeem failliet zou kunnen gaan. Gelet op de publieke financiering van de gezondheidszorgen, moeten we dit dus wel doen.

Vlaanderen heeft zich daar altijd aan gehouden, Wallonië doet dat niet. In een systeem waarin altijd gepleit wordt voor federale loyaliteit, is dit onhoudbaar. U kunt dit niet blijven dulden. Ik krijg een massa e-mails van ouders die hun kinderen bekwaam achten om af te studeren als arts, maar die net niet geslaagd zijn in onze ingangsexamens. Zij mogen dan niet studeren in die richting terwijl men daar in Wallonië zijn broek aan veegt. Dat is een onhoudbare situatie.

U moet dreigen, minister, met het opblazen van de limieten hier in Vlaanderen indien Wallonië zich niet snel aan de regels houdt!

Minister Pascal Smet: De vraag is dan of we via het opblazen van de limieten, de Vlaamse jongens en meisjes die voor die opleidingen kiezen, een dienst bewijzen. Als ze dan hun diploma hebben, maar later geen toelating krijgen om te werken, dan ontstaan er weer problemen. Dat is aan Waalse kant trouwens ook zo: ook daar krijgen ze geen toelating om te werken. Er zijn immers twee zaken: de instroom, die wij willen regelen, en de uitstroom, wanneer de afgestudeerden al dan niet in het beroep kunnen instromen, en daar staat een federale rem op.

Wij hebben destijds in Vlaanderen geoordeeld – terecht volgens mij – om geen illusie, geen valse hoop te creëren. Dat is heel duidelijk. Aan Franstalige kant is het een beetje ingewikkelder. Er is ook een grote stijging van het aantal studenten dat uit Frankrijk komt. Ook daar moeten we rekening mee houden. Een aantal van de studenten kan later wellicht ook in Frankrijk aan de slag. Ze hoeven de grens maar over te steken. Dat is niet meer zo ver in het verenigd Europa. De zaak is dus een beetje genuanceerder.

Ik heb daar inderdaad twee jaar geleden of anderhalf jaar geleden met mijn collega over samengezeten. Ik had toen begrepen dat ze ook daar iets aan de instroom wilden doen. Hij heeft gevraagd om hem wat tijd te geven om dat met de universiteiten en met de publieke opinie in Wallonië voor te bereiden. We hebben die tijd gegeven. Het lijkt me ook correct om dat te doen.

Alleen stel ik vandaag hetzelfde vast als u. Ook ik heb het in de krant gelezen; ik heb het niet uit zijn mond gehoord. Het zou ook zijn kabinetschef zijn die het heeft gezegd, waarmee ik niet wil zeggen dat de kabinetschef iets anders zou zeggen dan de minister, maar we weten natuurlijk nooit. Ik wil het ook van hem zelf eens horen.

Ik zal het niet meteen op het Overlegcomité agenderen, want dan zitten we direct in een conflictmodel. Het lijkt me beter om eerst een vergadering te hebben met collega Marcourt en met mevrouw Onkelinx om te bekijken wat het probleem is, wat hun plannen zijn. Als blijkt dat daar niets uit komt, kan ik het wel formeel agenderen, maar dat is pas een volgende stap. Laat ons dus eerst het informeel overleg een kans geven. We zullen dit ook opnemen.

Mevrouw Vera Celis: Minister, ik ben tevreden met het feit dat u het wilt opnemen met uw collega's. Dat zal zeker noodzakelijk zijn, maar ik denk dat we hier nog eens opnieuw moeten wijzen naar de verschillende gemeenschappen. Men is wel verantwoordelijk voor de gemaakte keuzes. Dat telt voor de beide gemeenschappen. Wat betreft de opleiding tandheelkunde, waar mijn vraag over ging, denk ik dat de Franse Gemeenschap dringend een tand bij moet steken.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Katrien Schryvers tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het beleid inzake huisvesting voor studenten

De voorzitter: Mevrouw Schryvers heeft het woord.

Mevrouw Katrien Schryvers: Voorzitter, minister, collega's, in heel wat steden en gemeenten is er momenteel al een tekort aan woningen of dreigt dat in de toekomst. Dat probleem wordt versterkt in de studentensteden: de steden waar universiteiten of hogescholen zijn gevestigd en waar heel wat studenten op kot willen gaan. Daar werden heel wat woningen omgevormd tot studentenkoten. Heel vaak ook huren studenten samen een woning of een appartement om er op kot te gaan.

De steden reageren daartegen met verordeningen die het onmogelijk maken om gewone woningen om te vormen tot studentenkoten, of, zoals we gisteren nog hoorden, in Gent waar men het voornemen heeft om een soort belasting op een tweede verblijf in te voeren voor studenten die samen een woning huren.

Dat steden een heel actief woonbeleid voeren, is evident, en is ook nodig. Mijn bekommernis is echter of er dan nog wel voldoende huisvesting is voor die studenten. Als je de twee pistes wegneemt, namelijk het omvormen van woningen tot studentenkoten en het samen huren van een woning, dan blijft alleen nog maar de mogelijkheid om op kot te gaan bij de 'kotmadam', wat toch minder gebeurt, naast de echte studentenvoorzieningen.

Minister, zijn die er voldoende? Hoe voert u een actief beleid ter zake? Het is toch van belang dat onze studenten over voldoende huisvesting kunnen beschikken?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: De Vlaamse overheid geeft vanuit het Ministerie van Onderwijs geld voor studentenvoorzieningen aan de universiteiten en hogescholen. Het gaat om 45 miljoen euro op jaarbasis, elk jaar opnieuw. U weet dat we in deze budgettaire moeilijke tijden hebben

beslist om anderhalf miljoen euro extra te geven aan de universiteiten. U weet dat ze daar een aantal opdrachten voor hebben gekregen, onder andere huisvesting, mobiliteit, sociale dienstverlening enzovoort. Dat is een belangrijk bedrag, maar daar kunnen uiteraard niet alle noden mee worden gedekt.

Huisvestingsbeleid is in essentie een gemeentelijk beleid, daar zult u het met mij over eens zijn. Als een gemeente of stad een universiteit of een hogeschool op haar grondgebied heeft, moet de gemeente of stad samen met de instellingen kijken hoe er voldoende huisvestingsaanbod kan worden geleverd. De Vlaamse overheid kan wel minimumkwaliteitsvereisten opleggen, maar ik hoop toch dat u er niet voor pleit dat Vlaanderen plotseling in al die steden en gemeenten alle normen gaat bepalen en alle huisvesting gaat bouwen. Dat blijft een lokale bevoegdheid waar niet alleen de instellingen maar ook de privé een belangrijke rol in te spelen heeft, en waar de gemeente of stad op basis van haar coördinerend huisvestingsbeleid een beleid moet voeren.

Wij geven 45 miljoen euro voor de studentenvoorzieningen. Er is 1,5 miljoen euro bij gekomen in deze budgettaire moeilijke tijden. Daarnaast is het aan de privé om samen met de instellingen en met de publieke overheid lokaal te investeren. Dat neemt niet weg dat in sommige steden, onder andere in Gent en in zekere mate in Leuven, er een druk op komt. Ook daar is het de stad die samen met de lokale instellingen moet kijken hoe er met die druk kan worden omgegaan en wie wat investeert. Ik hoop dat u het met me eens bent dat de regierol bij de steden en de gemeenten blijft.

Mevrouw Katrien Schryvers: Minister, ik dank u voor het antwoord. De steden hebben daar inderdaad zelf wel een belangrijke rol, maar u mag de rol van Vlaanderen daarin niet minimaliseren. Als u stelt dat al onze jongeren kansen op goed hoger onderwijs moeten hebben, dan hoort daar ook een goede huisvesting bij.

Iedereen weet dat de wet van vraag en aanbod ook op dat vlak geldt. Een grote vraag en een tekort aan aanbod veroorzaken druk op de kwaliteit en op de prijs.

Er zijn duidelijk problemen. Het lijkt me geen goede zaak dit enkel op de steden en de gemeenten af te schuiven. Ik heb zelf jongelui. Ik ben al met een van mijn kinderen mee op zoektocht gegaan. Ik kan de minister verzekeren dat het niet eenvoudig is. Er is echt een tekort.

De voorzitter: Mevrouw Pehlivan heeft het woord.

Mevrouw Fatma Pehlivan: Voorzitter, volgens mij snijdt het mes langs beide kanten. Het gaat niet enkel om de kant van de studenten, maar ook om de kant van het beleid. Ik neem aan dat mevrouw Schryvers deze actuele vraag heeft ingediend naar aanleiding van het artikel dat in De Morgen is verschenen over het beleid dat het stadsbestuur van Gent wil voeren. In dat artikel staat duidelijk te lezen dat huisbazen soms liever aan studenten verhuren. Dat zijn immers contracten voor een korte periode. Hierdoor kunnen de huurprijzen gemakkelijk worden verhoogd. Er is daar misschien geen controle over. Misschien moeten we ook nakijken of huisbazen die hun huizen aan studenten verhuren, hun huurprijs bij de wisseling van studenten niet zomaar kunnen verhogen.

Volgens mij heeft Gent een redelijk goed huisvestingsbeleid gevoerd. Dit geldt vooral ten aanzien van studenten. Er zijn heel wat huizen en ook appartementen voor studenten bij gekomen.

De voorzitter: De heer Hendrickx heeft het woord.

De heer Marc Hendrickx: Voorzitter, de minister heeft terecht vermeld dat het hier eigenlijk een lokale aangelegenheid betreft. Los daarvan vraag ik me af of we niet meer moeten doen dan de kostprijs voor studenten en voor hun ouders te verhogen. Wij vinden het effectiever het aanbod te sturen en ervoor te zorgen dat in voldoende studentenhuisvesting kan worden voorzien.

Indien ik me niet vergis, heeft de studentenvertegenwoordiger verklaard dat er nu voor het eerst in jaren voldoende huisvesting in Gent is. Misschien moeten we afwachten hoe dat verder zal verlopen.

Verder kunnen we de opsplitsing van gezinswoningen bemoeilijken en de stadsvlucht van jonge gezinnen tegengaan. We moeten het de studenten niet zozeer moeilijker maken aangename huisvesting te vinden. We moeten jonge gezinnen stimuleren om in de stad te komen wonen. Dat is wat wij als Vlaamse overheid moeten doen.

De voorzitter: Mevrouw De Waele heeft het woord.

Mevrouw Patricia De Waele: Voorzitter, het antwoord van de minister stemt me eigenlijk zeer tevreden. Hij heeft erop gehamerd dat de lokale besturen iets aan de huisvestingsproblematiek moeten doen. Dit geldt dan meer bepaald voor de problematiek van de studentenhuisvesting. Hij heeft met zoveel woorden gesteld dat er plaats moet blijven voor de grote studentenkoten en voor de kleinschalige private koten. Mijn fractie is alvast zeer tevreden met het standpunt van de minister.

Volgens mevrouw Schryvers is er een tekort op de studentenkotenmarkt. Dat is misschien juist. Een verhoging van de prijzen, zoals de beslissing van het Gentse stadsbestuur om de belastingen bijkomend te verhogen, zal de kostprijs nog eens duurder maken. Het zal hierdoor uiteindelijk nog moeilijker worden een studentenkot te huren.

Wij pleiten voor het behoud van de vrije studentenkeuze. Op die manier moeten de studentenkoten betaalbaar blijven. Wij betreuren dan ook de beslissing van het stadsbestuur van Gent.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Wim Van Dijck: Voorzitter, het Gentse plan een taks op de betrekking van gezinswoningen door studenten te heffen, is meer dan een brug te ver. Het is niet alleen ongeoorloofd een krapte in een bepaald marktsegment op de kap van een ander segment weg te werken. Bovendien tast een dergelijke belasting de vrijheid op de huurmarkt op fundamentele wijze aan.

Ouders en studenten, vooral die studenten die een gedeelte of het geheel van hun studies zelf betalen, huren vaak gezamenlijk een woning of een appartement net omdat dit goedkoper is dan het huren van afzonderlijke studentenkoten. Die optie wordt nu bestraft. Daar is maar een woord voor, namelijk asociaal. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Minister Pascal Smet: Ik wil me hier niet uitspreken over beslissingen van het Gentse stadsbestuur. Dat moet in de gemeenteraad worden besproken. We hoeven dat hier niet te commentariëren. Voor het overige kan ik enkel herhalen wat ik al in mijn initieel antwoord heb gesteld.

Het betreft hier een lokale bevoegdheid. Het is heel belangrijk dat het stads- of gemeentebestuur, hoewel het natuurlijk meestal om een stadsbestuur gaat, met de instellingen en met de privépartners rond de tafel zit om na te gaan op welke wijze het beste een woonbeleid voor studenten kan worden uitgestippeld.

We kunnen ons daarbij ook laten inspireren door Nederland. Daar heeft men op bepaalde plaatsen op een heel originele manier, bijvoorbeeld via de modulaire systeembouw, heel snel studentenkoten bijgemaakt. De studenten zijn daar heel gelukkig. Gezien het subsidiariteitsbeginsel vind ik echter dat het niet de Vlaamse overheid is die daarover moet beslissen. Het is noch aan mij, als minister van Onderwijs, noch aan minister Van den Bossche, als minister bevoegd voor de huisvesting of het woonbeleid, om daarop in te grijpen. Het is belangrijk dat Vlaanderen minimale kwaliteitseisen oplegt, en dat gebeurt ook. Het is belangrijk dat wordt gevraagd te voorzien in voldoende studentenhuysvesting. We geven ook ondersteuning daarvoor. Nogmaals, er gaat 45 miljoen euro plus 1,5 miljoen euro, dus 46,5 miljoen euro, naar studentenvoorzieningen, waaronder huisvesting.

U weet dat we ook het beheer van die studentenvoorzieningen hebben aangepast, waardoor studenten ook een zeg krijgen in de beslissingsorganen van de studentenvoorzieningen. Dan moeten ze maar mee bepalen waarin dat geld prioritair moet worden geïnvesteerd. De Vlaamse overheid doet dus wat ze momenteel moet doen.

Als u echter vraagt dat de Vlaamse overheid bijkomend gaat bouwen, dan hangt daar natuurlijk een prijskaartje aan vast. Op basis, nogmaals, van het subsidiariteitsprincipe, kan dan worden gepraat over de vraag of het de opdracht is van de Vlaamse Regering om studentenkoten extra te bouwen overal waar er een universiteit of een hogeschool is. Is dat niet iets dat bijvoorbeeld een lokaal bestuur op zich kan nemen?

Ik wil nog iets zeggen over de prognoses. U mag niet vergeten dat het aantal studenten die uit het secundair onderwijs komen, op dit moment stagneert. De verwachting is dat dit aantal de komende jaren zal dalen. Nadien zal dit misschien wel opnieuw stijgen, als de instroom in basisonderwijs, die nu bij de allerkleinsten begint, zal doorstromen. Dan zijn we ondertussen alweer twaalf, vijftien, twintig jaar verder. Hoewel nog meer studenten zullen kunnen kiezen voor het hoger onderwijs, is de verwachting toch dat het aantal studenten de komende jaren zal stagneren. De vraag naar bijkomende koten zal normaliter dus niet spectaculair meer kunnen stijgen. Meer nog, er zullen misschien zelfs wat meer mogelijkheden komen. Maar goed, dat neemt niet weg dat men dat moet monitoren.

Ik weet dat men in Gent, maar ook in andere steden, de vraag stelt wat heel sterke concentraties van jonge mensen in een stad betekenen voor de leefbaarheid ervan, voor de mensen die in de stad blijven wonen. Nogmaals, dat is echter een kwestie die niet in het Vlaams Parlement of door de Vlaamse Regering moet worden bekeken, maar op de juiste plaats, namelijk daar waar het stedelijk beleid wordt bepaald, in het lokale college van burgemeester en schepenen en in de lokale gemeenteraad. Zij moeten daar in alle wijsheid over beslissen.

Mevrouw Katrien Schryvers: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Een goed woonbeleid is inderdaad een stedelijke en gemeentelijke bevoegdheid. Goed onderwijs, dat is úw verantwoordelijkheid. Een van de elementen daarbij is ervoor zorgen dat studenten onder goede omstandigheden kunnen studeren. Goede huisvesting is één daarvan. Dat is inderdaad de belangrijkste verantwoordelijkheid van de instellingen en de steden waar die instellingen zijn gevestigd, maar ik vraag toch dat u, als verantwoordelijke van Onderwijs, erover zou waken dat er voldoende kwaliteit is, en dat dit voldoende betaalbaar is.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Ivan Sabbe tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de meerwaarde van de recente beslissingen van de Vlaamse Regering met betrekking tot de versnelling van investeringsprojecten

ACTUELE VRAAG van de heer Filip Watteuw tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de meerwaarde van de recente beslissingen van de Vlaamse Regering met betrekking tot de versnelling van investeringsprojecten

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Voorzitter, minister, geachte leden, voor ik begin, zou ik graag enkele ogenblikken stilte vragen, in het licht van de doodsteek die het federale begrotingsakkoord geeft aan onze Vlaamse economie. *(Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy)*

Mijnheer Van Rompuy, ik weet dat u zeer ver van de realiteit staat. *(De heer Ivan Sabbe neemt enkele ogenblikken stilte in acht)*

Mijnheer Van Rompuy, diegenen die het luidst roepen, zijn diegenen die het minst van economie kennen, maar dat wisten we al. (*Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy*)

Minister, ik ben er zeker van dat u vol goede bedoelingen zit, maar desondanks heb ik gelezen dat u met uw turbomanagers opnieuw extra adviserende overheidsorganen creëert. Daarom heb ik een blaadje mee: dit is immers zo complex dat men bijna niet meer weet hoe het zit. Er is de Cel Vlaamse en strategische Investeringsprojecten (VIP). Er is ook de Gewestelijke Stedenbouwkundige Vergunningscommissie (GSVC).

In plaats van de regelnevelrij in Vlaanderen bij de wortel aan te pakken, creëert u extra overheidsorganen. Al zestien maanden wacht Vlaanderen op de unieke omgevingsvergunning die nota bene sinds 2005 een feit is in Wallonië. Aan het eind van de vorige legislatuur werd de Raad voor Vergunningsbetwistingen gecreëerd die al drie jaar achterstand heeft. U hebt nu wel hulprechters ingeroepen. De vraag is echter wat de meerwaarde is van opnieuw meer organen en meer overheid. Wat denkt u te bereiken met die twee bijkomende instanties die u in het leven hebt geroepen?

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Minister, ik ben verbaasd over het initiatief dat u hebt genomen. Het woord turbomanager klinkt wel goed. Men zou denken dat die investeringsprojecten vooruit zullen gaan. U hebt echter beslist om nieuwe structuren in het leven te roepen waaronder een vergunningscomité. Zou u echter niet beter proberen om de procedures te vereenvoudigen? U bent bezig met de omgevingsvergunningen, maar er kunnen nog heel wat andere zaken gebeuren om die procedures beter te laten verlopen.

U wilt ervoor zorgen dat er een eensluidend en geïntegreerd advies is. Hoe zal dat gebeuren? Men zal proberen één advies te maken van de adviezen die nu worden verstrekt door allerlei administraties en instanties. Dat betekent dat men verliest op het vlak van transparantie en dat men niet meer zal weten waar die positieve of negatieve insteek ten aanzien van investeringsprojecten vandaan komt.

Wat me het meest verbaast, is dat u een nieuwe rol geeft aan de provincies. Ik dacht dat uw partij de provincies wilde afschaffen en de werking ervan wilde minimaliseren. Maar nu krijgen de provincies een nieuwe rol. Ik begrijp dat niet. Ik kan me voorstellen dat onze goede ex-collega de heer Decaluwe heel tevreden zal zijn met die turbo: turbo-Carl. Dat zal wat geven. Dit is echter een zeer onlogisch gegeven. U moet me dan ook eens uitleggen waar u naartoe wilt met die turbomanagers.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mijnheer Watteeuw, u hebt gelijk dat er fundamentele wijzigingen nodig zijn om in de toekomst investeringen naar Vlaanderen te halen. Als een fundamentele wijziging wordt doorgevoerd, dan moeten we er ook voor zorgen dat de problemen daarmee worden opgelost. Er moet voldoende inspraak zijn en er moet voldoende juridische dekking zijn.

Minister Schauvliege, minister Crevits en ikzelf zijn volop bezig met het maken van twee voorontwerpen van decreet: een voorontwerp van decreet over de omgevingsvergunning en een voorontwerp van kaderdecreet over investeringen. Het is de bedoeling die voorontwerpen rond de jaarwisseling voor te leggen aan de Vlaamse Regering. Die decreten moeten het mogelijk maken om de procedure te starten. Daarbij moeten de adviesorganen en de Raad van State worden geraadpleegd. Als die decreten aan het parlement worden voorgelegd, moet worden bekeken hoe het parlement zo'n fundamentele wijziging zal behandelen. Wat we ook doen, het zal nog enige tijd duren.

De minister-president als minister van Economie en ikzelf hebben, in afwachting van die fundamentele wijzigingen, nagegaan wat we binnen de bestaande wetgeving kunnen doen om die investeringen te versnellen. We willen binnen ons eigen departement op maat van het

project een ambtenaar aanstellen die het project van begin tot einde mee zal begeleiden. Die ambtenaar zal klantgericht samen met de indiener naar oplossingen zoeken. Dat is een stap vooruit.

U beseft het misschien niet altijd, mijnheer Sabbe, maar bij een stedenbouwkundige vergunning kunnen er dertien mogelijke adviezen worden gegeven. Het gaat zeker niet alleen om mensen uit agentschappen vanuit de Vlaamse Regering. Het kan ook een havenbedrijf zijn, Infrabel enzovoort. Die adviezen blijven ook onafhankelijk, want we veranderen de wetgeving niet. Als men meer beseft in welke richting een advies gaat en daar ook overleg over pleegt, zodat die adviezen in dezelfde richting gaan, onder de kracht van een gouverneur, denken wij dat dat meer kans maakt.

Waar versnellen we dan? Als degene die de vergunning moet uitkeren, te maken krijgt met adviezen die in dezelfde richting gaan, zal die dat gemakkelijker doen. De kans op beroep wordt bovendien veel kleiner op het moment dat alle adviezen in dezelfde richting gaan en de mensen betrokken zijn. En mocht het moeilijk gaan op het provinciale niveau, bij de gouverneur in die commissie, kunnen we nog een bemiddeling doen op het Vlaamse vlak.

Ik ben ervan overtuigd dat dit een meerwaarde geeft. Het kan immers een versnelling zijn, in afwachting van de fundamentele wijzigingen die wij voorstellen.

Wat tot slot de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, begrijp ik niet waarom er nu commentaar is op het benoemen van de hulprechters. Op 27 juni 2012 is in dit parlement een decreet aangenomen waarin de hulprechters opgenomen waren. Ik voer daar nu de nodige uitvoeringsbesluiten voor uit. Kritiek daarop begrijp ik dus niet, want het is iets dat het parlement zelf heeft voorgesteld.

De heer Ivan Sabbe: Minister, u moet toch inzien dat de paden die u bewandelt, niet de juiste zijn? U had voordien al de projectvergadering. Die heeft niet gewerkt. De Raad voor Vergunningsbetwistingen is in het leven geroepen opdat het allemaal rapper zou gaan. Die heeft nu echter drie jaar achterstand.

En wat doet u nu? U creëert weer twee bijkomende organen, die geen rechtsgeldigheid hebben, die enkel adviserend zijn, net zoals de projectvergadering. U roept dus weer dingen in het leven die geen rechtsgeldigheid hebben op het moment dat er links of rechts een beroep of een oppositie komt.

Erger nog: als u in uw verkiezingsprogramma duidelijk pleit voor de afschaffing van de provincies, snap ik niet hoe het in godsnaam mogelijk is dat u een jaar later de provinciegouverneur toch herwaardeert. We weten immers dat we met die provincies, na aftrek van het onderwijs, 1,5 miljard euro kunnen besparen in België, waarvan een slordige 900 miljoen euro in Vlaanderen.

Men moet vereenvoudigen, en niet bijcreëren. Ik had u een aantal suggesties gedaan, bijvoorbeeld dat als de administratie binnen de 75 dagen geen vergunning aflevert, die vergunning automatisch verworven is. Dat zijn de zaken waarop we moeten werken, en niet de bijkomende zaken die u creëert. (*Applaus bij het Vlaams Belang en bij LDD*)

De heer Filip Watteuw: Minister, als u wilt vereenvoudigen, zult u op een bepaald moment ook moeten schrappen in de procedures. U komt nu af met het project 'turbomanagers', maar nauwelijks twee jaar geleden is er vanuit de administratie een visienota gemaakt rond de versnelling van investeringsprojecten. Daarin werd aangekondigd dat de processen begeleid zouden worden, waardoor ze sneller zouden gaan. Als al in maart 2010 werd aangekondigd dat die begeleiding zou gebeuren, waarmee komt u nu dan eigenlijk af? Gewoon met een andere naam voor een procesbegeleider? Een turbomanager is dus blijkbaar een procesbegeleider. U gaat nu iets invoeren dat eigenlijk al bestaat. Dat is vreemd.

Het is inderdaad zeer belangrijk dat de adviezen eensluidend zijn, maar hoe zult u de afweging doen? Het ene advies kan immers tegengesteld zijn aan het andere. Wat is dan het belangrijkste?

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Ik deel het pessimisme van de collega's niet. Dit parlement heeft inderdaad decretale initiatieven genomen, de minister heeft er al genoemd, onder andere de hulprechters, om die procedures efficiënter te laten verlopen. De regering doet ook inspanningen: de omgevingsvergunning. Dat is toch niet niks. Velen hebben er hun tanden op stukgebeten. Nu wordt het een feit. De milieu- en de stedenbouwkundige vergunning worden samengebracht. *(Opmerkingen van de heer Ivan Sabbe)*

Het is ook niet eenvoudig, collega. Het zijn ingewikkelde procedures.

We hebben ook de fameuze routeplanner. Met een andere aanpak, met betere begeleiding wil men complexe projecten realiseren. Dat zijn belangrijke stappen in de goede richting. Wij zijn ervan overtuigd dat deze regering, met deze timing en de documenten die eraan komen, de routeplanner en de omgevingsvergunning effectief zal uitvoeren.

De voorzitter: De heer de Kort heeft het woord.

De heer Dirk de Kort: Voorzitter, collega's, het was heel duidelijk bij het begin van deze legislatuur dat iedereen, zowel in het parlement als in de regering, overtuigd was van de noodzaak van een versnelling voor de infrastructuurprojecten. Dat bleek onder meer in de commissie Versnelling. Die overtuiging werd beantwoord met een visienota van de regering. Dat staat nu ook in uw beleidsbrief en daarom worden hier actuele vragen gesteld: verdere stappen in die richting. Dat is een eerste versnelling.

Van groot belang is de mentaliteitswijziging bij de administratie. Dat bleek ook in de commissie Versnelling en u verwees er ook zijdelings naar, minister. Hoe wordt die verandering overgebracht naar de lokale besturen? We mogen nog de beste procedures uitwerken, het zal voornamelijk op lokaal vlak zijn dat het werk moet gebeuren. Dat is super belangrijk. Als we Vlaanderen vergelijken met het buitenland inzake de loonhandicap, dan is dat ook een factor om onze concurrentiekracht te versterken als we kunnen inzetten op de versnelling van de infrastructuurwerken.

De voorzitter: De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen: De conclusies van de commissie Speed van het voorjaar 2010 staan nog altijd pal overeind. Het voornaamste obstakel – en dat is de turbo die u nodig hebt, minister – is die verlamme, fnuikende wetgeving. Daar moet u iets aan doen! We hadden in het voorjaar 2010 al die commissie en bijna drie jaar later moeten de gouverneurs als turbo fungeren. Maar u moet de wetgeving aanpassen! Zonder die aanpassing hebt u een turbo zonder brandstof. Een leeuw die kan brullen maar niet kan klauwen! Dit doet eigenlijk weinig ter zake. Pas uw wetgeving aan, maak ze soepeler, schaf wetgeving af, maak ze eenvoudiger. Dat is de stap die u moet zetten. *(Applaus bij Open Vld)*

Minister Philippe Muylers: Mijnheer Keulen, u hebt voor 100 procent gelijk. Dat is ook wat ik zeg. We voeren twee fundamentele wijzigingen door. U hebt die ervaring toch ook gehad als minister, een fundamentele wetswijziging kan niet met één vingerknip. We hebben eerst een mentaliteitswijziging nodig, zoals de heer de Kort zegt, binnen de administratie, tussen de verschillende partijen en binnen het parlement, om een rechtszeker kader te kunnen creëren. Daar heeft men tijd voor nodig. U hebt dat ondervonden en de heer Van Mechelen die nu net binnenkomt, heeft ook die ervaring gehad. Hij heeft ook een hele tijd nodig gehad om een Codex Ruimtelijke Ordening op te stellen. Als men fundamentele wijzigingen doorvoert, moet men de rechtszekerheid blijven garanderen, mijnheer Keulen, dat weet u heel goed.

Collega's, de vergunning komt – zoals u zegt – na 75 dagen, dat is iets van de heer Van Mechelen. Als dat niet het geval is, zegt u, moet men ze automatisch toekennen. Dat kan niet binnen de Europese wetgeving! (*Opmerkingen van de heer Ivan Sabbe*)

Het kan niet, mijnheer Sabbe. U mag straks nog repliceren, nu is het aan mij, dacht ik.

De automatische vergunning kan niet. Ik herinner me dat heel goed. Bij de milieuvergunning was er zo één en die is afgeschaft omwille van Europese regelgeving.

De gouverneur inschakelen betekent niet dat alles wat nu op provinciaal niveau bestaat, moet blijven bestaan. Het gaat hier over iemand die optreedt in naam van de Vlaamse overheid. De gouverneur treedt op namens de Vlaamse overheid. Volgens ons kan hij een rol spelen in de projectvergadering, in afwachting van de fundamentele veranderingen. Die versnelling, ik ben er zeker van dat dat wel kan.

We creëren hier geen twee zaken. U zegt dat de projectvergadering niet werkt, maar dat klopt niet. De projectvergadering werkt als er beroep op gedaan wordt. Mijnheer Watteeuw, we willen een aantal dingen die hier en daar al bestaan, zoals de begeleiding vanuit de ambtenarij of de bemiddeling van de gouverneur, verder formaliseren, mogelijk maken en er meer aandacht op vestigen, zodat meer projecten er voordeel uit kunnen halen.

Dit willen we bereiken. In afwachting van een verdere mentaliteitswijziging – zoals de heer de Kort zegt – willen we vanuit de ambtenarij klantvriendelijk en oplossingsgericht meedenken over projecten – niet automatisch over alle investeringen, niemand vraagt daarom. Ik ben ervan overtuigd dat de begeleiding vanuit het departement en het werken naar gelijklopende adviezen zullen leiden tot een versnelling.

De heer Ivan Sabbe: Minister, ik begrijp niet dat u zegt dat u de zaken niet in een vingerknip kan veranderen. Als ik goed kan tellen, ben ik inmiddels 3,5 jaar lid van het Vlaams Parlement en bent u 3,5 jaar minister van Ruimtelijke Ordening. We spreken hier dus niet meer over een vingerknip. 3,5 jaar is meer dan 1000 dagen, dat is ongeveer even lang als het openbare leven van Christus, en kijk wat hij heeft teweeggebracht.

Ik zal collega Bart Martens, van de meerderheid, letterlijk citeren: Op 7 november heeft hij in deze plenaire vergadering gezegd: “We hebben hier een hele reeks aanbevelingen gedaan met de commissie-Sauwens ‘Versnelling maatschappelijk belangrijke investeringsprojecten’ en de waarheid gebiedt ons te zeggen dat heel veel van die aanbevelingen nog niet zijn uitgevoerd.” En dat na 3,5 jaar. Dank u. Nul op tien. (*Applaus bij LDD en het Vlaams Belang*)

De heer Filip Watteeuw: Minister, we kunnen besluiten dat u geen indruk maakt. U pakt uit met iets wat al lang is aangekondigd. Ik kan u citeren, u hebt het zelf gezegd: u formaliseert, u vestigt er meer de aandacht op, maar u brengt niets nieuws. De turbomanagers zijn de procesbegeleiders die al lang zijn aangekondigd. Dat heeft niets te maken met het versnellen van investeringsprojecten, het heeft alles te maken met een regering die een beeld wil scheppen dat ze van aanpakken weet, terwijl we al lang weten dat dit niet het geval is.

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Karlos Callens tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het mogelijk inkomensverlies bij Vlaamse landbouwers door de hervorming van de Europese begroting

ACTUELE VRAAG van mevrouw Tinne Rombouts tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het mogelijk inkomensverlies bij Vlaamse landbouwers door de hervorming van de Europese begroting

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Voorzitter, collega's, eergisteren heeft het Agrofront, het front van de verschillende landbouworganisaties, aan de alarmbel getrokken omdat ze aanvoelen dat de Europese Commissie morgen of overmorgen zou kunnen beslissen dat België 500 miljoen euro minder zou krijgen voor Landbouw. Zij hebben dat berekend: dat is ongeveer 10.000 euro minder per landbouwer na 2014, tot 2020. Het spreekt vanzelf dat die mensen aan de alarmbel trekken. We weten immers dat het inkomen van een landbouwer en van diegene die daarbij werkt, nu al zoveel lager is dan dat van een gewone werknemer.

Minister-president, daarbovenop stelt Natuurpunt dat de vergroening die daaraan binnen Europa vasthangt een blanco cheque is voor de landbouwers. De voorzitter van de Boerenbond heeft daar natuurlijk furieus op gereageerd. Hij beklemtoont dat zij heel wat geld ontvangen van Vlaanderen en Europa en vraagt zich af wat er met dat geld gebeurt en of het wel voor de juiste doeleinden gebruikt wordt.

Minister-president, hoe geeft u gevolg aan de vrees van het Agrofront en hoe reageert u op de uitlatingen van Natuurpunt?

De voorzitter: Mijnheer Callens, welke van de twee vragen kiest u eigenlijk?

De heer Karlos Callens: In de rand van, voorzitter, in de rand van. Het is niet de tweede vraag, maar in de rand van.

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Voorzitter, ik zal voor mijn collega kiezen en aan de minister-president de andere vraag stellen.

De heer Callens heeft het al aangehaald, maar in het kader van de hervorming van het Europese landbouwbeleid na 2013 is er in de commissie al verschillende keren een discussie gevoerd. Die discussie is belangrijk omdat het gaat over de toekomst van de Vlaamse land- en tuinbouw.

Ik ga even de verschillende uitdagingen voor de land- en tuinbouw op een rijtje zetten. Er is wereldwijd een enorm stijgende voedselvraag. Er zijn heel wat milieu-uitdagingen waarop de landbouw een antwoord moet geven. Er zijn de natuurdoelstellingen die op tafel liggen, maar er moet ook een betaalbare prijs zijn voor de consument. Er liggen dus gigantische uitdagingen klaar. Ik zou dus verwachten dat het Europees landbouwbeleid een versterkt landbouwbeleid wordt en dat er een voldoende budget tegenover staat.

Morgen ligt er op de Europese top een voorstel op tafel voor een besparing van 21,5 miljard euro in het Europees landbouwbeleid, wat 10.000 euro minder inkomen betekent voor de Vlaamse land- en tuinbouwers. In de plenaire vergadering hebben we een aantal maanden geleden gesproken over het historisch laag inkomen van de landbouwers. Iedereen kan dus voor zichzelf de impact concluderen.

Minister-president, ondanks de kennis en de gedrevenheid van de land- en tuinbouwers, de goede klimatologische omstandigheden, ben ik toch bezorgd. Ik wil u vragen of u er ook van overtuigd bent dat de onderhandelaars die morgen de gesprekken voeren, voldoende doordrongen zijn van de dramatische gevolgen van het voorstel dat op tafel ligt. Wat is onze

houding aan de onderhandelingstafel? Vinden wij daarvoor voldoende ondersteuning bij de andere landen?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, ik begrijp zeer goed de bezorgdheid van de vraagstellers en ook van de landbouwersorganisaties omdat er morgen en overmorgen heel belangrijke gesprekken zullen worden gevoerd op Europees niveau. De gesprekken zullen gaan over het meerjarig financieel kader. Het Europees landbouwbudget maakt daar een belangrijk deel van uit.

Wat er nu op tafel ligt, baart ons grote zorgen. In juni van vorig jaar heeft de Europese Commissie voorgesteld om het landbouwbudget voor de periode 2014-2020 te verminderen met 12 procent, in vergelijking met de periode 2007-2013. Men zou niet meer indexeren. Voor alle lidstaten zou er dan ook nog een verschuiving zijn tussen de lidstaten onderling, meer in het voordeel van Oost-Europa. Dat betekent dat er voor België nog een extra vermindering van 8 procent is. Dat is in totaal dus min 20 procent. De laatste voorstellen, ook van de voorzitter, gaan zelfs nog verder: ook de middelen voor plattelandontwikkeling zouden dalen evenals de rechtstreekse inkomenssteun met 4,7 procent. Voor Vlaanderen betekent dat in het slechtste geval een vermindering van 25 procent. Als men het omrekent, gaat het om 500 miljoen euro minder voor België en 250 miljoen euro minder voor Vlaanderen voor de periode 2014-2020. Het is dus een zeer ernstig dossier, en morgen en overmorgen een zeer ernstig debat.

Vorige keer heeft de heer Van Hauthem al gevraagd wie de onderhandelingen voert. Het antwoord is dat de premier van dit land die onderhandelingen voert. We hebben daarover gesproken en is er duidelijk een prioriteitenlijst opgemaakt: landbouw, douanerechten, cohesiebeleid. Ik ga ervan uit dat de premier die prioriteiten in de onderhandelingen hard kan maken.

We hebben ook gezegd dat, als het over landbouw gaat, er een limiet komt op de daling van de rechtstreekse steun in verband met de herverdeling. Ons voorstel is om die limiet op 4 procent te zetten. De daling mag dus niet meer dan 4 procent bedragen. En er moet een compensatie komen in de budgetten voor pijler twee – dat is plattelandontwikkeling – van de verliezen die Vlaanderen zou oplopen in pijler een.

We hebben gezegd dat dit mogelijke voorstellen zijn voor wanneer het die omvang krijgt: limiteer de vermindering en zorg ervoor dat er een compensatie komt, en er is een afspraak over de prioriteiten der prioriteiten. We staan voor een heel belangrijk weekeinde. Sommigen zeggen dat we er niet zullen uitkomen, maar dat zou voor Europa ook niet goed zijn.

Volgende week is er een vergadering van de Landbouwwraad, daar zal worden ingevuld waarover de premiers en staatshoofden van Europa een akkoord hebben bereikt. Het is een zeer ernstig probleem en een grote verantwoordelijkheid, waar de mensen die daar morgen en overmorgen over zullen onderhandelen, zich bewust van zijn.

De heer Karlos Callens: Minister-president, ik sta hier niet om zomaar een actuele vraag te stellen, maar wel omdat het antwoord heel belangrijk is voor de toekomst. We hebben al zoveel werklozen. De Vlaamse land- en tuinbouw heeft 50.000 mensen in dienst en dat zijn rechtstreekse werknemers. Over het aantal onrechtstreekse werknemers durf ik me niet uitspreken, maar dat zullen er nog 50.000 meer zijn. Minister-president, indien die beslissingen morgen of overmorgen worden hardgemaakt in Europa, dan vraag ik dat u onmiddellijk een beslissing neemt om een plan op te stellen voor een zachte landing voor de landbouw na 2014.

Mevrouw Tinne Rombouts: Minister-president, u hebt duidelijk aangegeven dat er voor België drie elementen worden meegenomen naar de Europese top. Het is heel belangrijk dat landbouw voor Vlaanderen op de eerste plaats komt, omdat Vlaanderen het zwaarst zal

worden getroffen. Ik hoop dat de drie elementen dan ook evenwaardig zullen worden meegenomen en verdedigd.

De eventuele randvoorwaarden om de impact te kunnen kanaliseren of overleven, zijn nobel, maar ik hoop dat we voldoende steun vinden bij andere landen. Zeker in de komende uren hoop ik dat we elders de nodige steun zoeken.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Minister-president, de stijgende voedselvraag op wereldniveau is een belangrijk gegeven. In die optiek is het pijnlijk vast te stellen dat terwijl Europa zijn budget drastisch inkrimpt, andere grootmachten steeds meer investeren in landbouw. Ik heb een tekst bij van het Vlaams Infocentrum Land- en Tuinbouw (VILT), waarin staat dat de ondersteuning van de landbouw in Brazilië de laatste jaren plus 60 procent bedraagt, in China plus 130 procent en in de Verenigde Staten plus 40 procent. Door het naar beneden halen van ons landbouwbudget verliezen we onze concurrentiepositie.

Vorig jaar bij de besprekingen van het nieuwe Europese landbouwbeleid was er sprake van een financieel vangnet voor landbouwers die tot 30 procent verlies leden. Is daar nog altijd sprake van?

Minister-president, het is cynisch vast te stellen dat uitgerekend een Vlaming – trouwens een partijgenoot van u – ervoor zorgt dat er nog zal moeten worden ingeleverd op het landbouwbudget.

Ik ga ervan uit dat u het gsm-nummer hebt van Herman Van Rompuy. Misschien kunt u hem nog even telefoneren vooraleer morgen de debatten beginnen. (*Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy*)

De voorzitter: Mevrouw Robeyns heeft het woord.

Mevrouw Els Robeyns: Voorzitter, ik wil deze vraag ondersteunen. Er liggen op Europees niveau belangrijke hervormingen voor de landbouwers in het verschiet. Er zullen belangrijke maatschappelijke inspanningen van hen worden verwacht. Het is uiteraard belangrijk dat vanuit Europa de nodige middelen beschikbaar worden gesteld voor onze Vlaamse landbouwers. Landbouwers zijn belangrijke economische spelers. Daarom steunen wij de oproep om zoveel mogelijk middelen naar Vlaanderen te halen. Alle middelen zijn welkom.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, we hebben dit al vaak in de commissie besproken. We hebben heel wat contacten gehad. Alle telefoonnummers die wij te pakken konden krijgen, hebben wij gebruikt om aan de bel te trekken, om te zeggen dat dit een enorm groot probleem is. Het telefoonnummer van Herman Van Rompuy zat daarbij.

Ik heb hem vorige week persoonlijk ontmoet. Hij kent de situatie zeer goed. Maar er moet natuurlijk wel een akkoord komen tussen alle Europese lidstaten. Ik kan u verzekeren dat dit allesbehalve evident is. De visies op landbouw zijn zeer verscheiden. En Oost-Europa trekt zeer hard aan de budgetten, met een aantal argumenten die volgens hen steek houden omdat zij menen nu volwaardig lid te zijn van de EU. Zij vinden dat zij met recht en reden proberen om wat meer geld naar hen te laten toestromen.

Wij hebben alles gedaan wat nodig is, en wij zullen dat de volgende uren blijven doen omdat de laatste loodjes het zwaarst wegen.

Mijnheer Callens, wij zijn volop bezig met wat u de zachte landing noemt. Wij doen er alles aan om de land- en tuinbouwers daarop voor te bereiden. Wij hebben initiatieven genomen ten aanzien van het ondernemerschap en van producenten en brancheorganisaties om die ketendynamiek en de posities te verstevigen wanneer men in discussie treedt met de distributiesector, enzovoort. Wij zijn dus op alles voorbereid, maar nu zetten we alles op alles om de schade te beperken.

Eén ding is duidelijk: wij zullen het in de volgende periode met minder geld moeten doen. Hoeveel minder, weet ik niet. Wij zullen met zijn allen, hoop ik, proberen om de schade te beperken en om coalities te vormen met Nederland, Denemarken, Italië en wie ons ook verdedigt. Wij hebben verkregen dat er de volgende dagen en nachten iemand van onze permanente vertegenwoordigers aanwezig zal zijn. Zo zullen we toch minstens geïnformeerd zijn over de gang van zaken. Ik zal vandaag of ten laatste morgen nog eens de premier proberen te spreken, zodat hij zeer goed weet wat Vlaanderen en dit parlement hierover zeggen.

De heer Karlos Callens: Minister-president, het is mij opgevallen dat de zaal op het moment dat die bedragen werden genoemd stil was. En als de zaal stil is, denk ik onmiddellijk aan de voorbereiding op een begrafenis. Ik hoop echt dat wij ons allemaal in de toekomst zullen blijven verzetten tegen wat Europa vandaag met onze landbouw wil doen. In ieder geval, dank u voor uw antwoord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Voorzitter, ik had niet dadelijk een begrafenisfeergevoel, maar het is duidelijk dat er met betrekking tot het Europese landbouwbeleid nog een aantal discussies lopen. Maar het voltallige Vlaams Parlement is het over één zaak volledig eens: er moeten voldoende budgetten zijn. U krijgt van het voltallige parlement de vraag om dat op het Europese niveau ten volle te ondersteunen.

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de benoemingscriteria voor nieuwe provinciegouverneurs

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, minister, collega's, de gouverneur van Oost-Vlaanderen gaat binnen een paar weken met pensioen. Er moet dus een nieuwe gouverneur aangesteld worden, die benoemd wordt door de Vlaamse Regering.

We weten uit het verleden dat dat altijd deel heeft uitgemaakt van een soort politieke koehandel – laat het ons zo maar noemen. De provincies werden verdeeld naargelang de verkiezingsresultaten. Dat was de informele afspraak.

Een mens zou denken dat daar met de N-VA in de regering verandering in komt. Het is de partij die eigenlijk voorstander was van de afschaffing van de provincieraden en die de functie van de gouverneur wou beperken tot die van een ambtenaar. Het leek dan ook het moment om een ambtenaar aan te stellen op basis van objectieve selectieprocedures. Maar neen, zondag zei minister Muylers in 'De Zevende Dag' namens de N-VA: "Het is nu aan ons. Oost-Vlaanderen komt ons toe."

Minister, wat zijn eigenlijk de benoemingscriteria voor een gouverneur? Hoe zit het wat dat betreft met de besluitvorming? Kunt u ons zeggen welke hordes uw partij nog moet nemen om de heer Bracke uiteindelijk in de gouverneurszetel te hijsen?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Voorzitter, dames en heren, zoals u weet, neemt de gouverneur in onze overheidsorganisatie een heel aparte plaats in. Het is een commissaris, zo staat het letterlijk in het decreet, van de Vlaamse Regering, een commissaris van de Federale Regering en hij is ook de voorzitter van de deputatie.

Hij is dus een ambtenaar, maar hij is een ambtenaar sui generis. Zijn benoeming steunt op een heel bijzondere vertrouwensrelatie. Bovendien wordt hij intuitu personae gekozen. En hij kan

ook op die manier weer afgezet worden, zonder procedure, ad nutum, daar zijn precedentes van, buiten elk tuchtrecht om.

De rol van coördinator die we al op twee manieren gegeven hebben, laatst vrijdag nog, past daar volledig in. U hebt de nota gelezen. Het gaat over een mandatering. Een commissaris is een gemandateerde, een gevolmachtigde, een gelastigde. In Nederland is het een commissaris van de Koningin. De coördinerende rol past volledig in die taakstelling van ambtenaar, maar sui generis.

Als u dus vraagt naar de procedure: die moet niet binnen enkele weken gevoerd worden, die zal op het gepaste moment gevoerd worden. De Vlaamse Regering zal daarover delibereren en zal iemand aanduiden die beantwoordt aan wat ik u heb geschetst. (*Gelach bij het Vlaams Belang*)

De heer Joris Van Hauthem: Ik zou als bijkomende vraag kunnen stellen: wat was nu eigenlijk het antwoord? (*Gelach en applaus bij het Vlaams Belang*)

Ik heb u naar de benoemingsvoorwaarden gevraagd. U hebt daar niet op geantwoord. U hebt gezegd dat het een commissaris is, een ambtenaar. Juist in een periode waarin u zelf streeft naar de verambtelijking van de functie van de gouverneur, zou het misschien van wijsheid getuigen om wie de gouverneur is niet meer te laten afhangen van de partijpolitieke verdeling van het politieke landschap – want dat geval hadden wij al lang een gouverneur moeten hebben, maar dit geheel terzijde. U had een verandering in het leven kunnen roepen.

Als er dan toch een gouverneur moet zijn, waarom worden er dan geen objectieve selectieprocedures ingevoerd? Waarom moet het nog altijd het voorwerp uitmaken van puur partijpolitiek gemarchandeer? (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Minister, de vragen van de heer Van Hauthem zijn heel duidelijk. Ik zou er ook op willen aandringen dat u erop antwoordt. Ik denk dat het maar beleefd is om dat in het parlement te doen. Ik herhaal dus zijn vraag: wat zijn de criteria die de Vlaamse Regering zal aanwenden bij de selectie van de nieuwe Oost-Vlaamse gouverneur? En bent u bereid om hier initiatief te nemen om die procedure eventueel aan te passen en transparanter te maken? (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, minister, het is een ongelofelijk ‘anachronisme’ dat net uw partij een gouverneur eist, want uw partij is niet voor de provincies. Het is trouwens een van de zeldzame standpunten die wij delen. U gaat nu een superpolitieke benoeming doen, want laat het ons zeggen zoals het is, er is in dit land geen meer gepolitiseerde politieke benoeming dan die van gouverneur, van een ambtenaar die we aanstellen.

Ik wil niet zoals mijn collega vragen naar de criteria, want er zijn geen criteria, dat weten we wel, maar om eens na te denken om die functie te hervormen. Een van de pijnpunten van de voorbije weken was de vraag of het nog zinvol is dat een ambtenaar een politiek college voorziet, in dit geval de deputatie.

De voorzitter: De heer De Meulemeester heeft het woord.

De heer Marnic De Meulemeester: Voorzitter, de provinciegouverneur is inderdaad zowel de vertegenwoordiger van de Federale als de Vlaamse Regering en heeft in die hoedanigheid niet alleen een zekere morele autoriteit over zijn of haar functie, maar bijvoorbeeld ook op het vlak van veiligheid zeer vergaande bevoegdheden. Dat de figuur van de provinciegouverneur er dus een moet zijn met een zeker gewicht, een bekwaam en integer persoon die de functie met de nodige waardigheid kan invullen, hoeft dan ook geen enkel betoog.

Iedereen weet dat bij de benoeming van nieuwe provinciegouverneurs binnen het globaal plaatje een politiek evenwicht wordt nagestreefd dat uiting geeft aan en respect heeft voor de politieke verhoudingen in dit Vlaams Parlement. Onze fractie gaat er dan ook van uit dat dit evenwicht ook bij toekomstige benoemingen weerspiegeld wordt.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Van Hauthem, ik kan het natuurlijk niet helpen dat u zich voordoet als iemand die mijn antwoord niet begrijpt. Het antwoord was heel duidelijk. Ik heb u gezegd dat het een ambtenaar is, maar een eigensoortig ambtenaar. Ik heb u erop gewezen dat de enige bepaling die in het decreet staat, zegt dat het gaat om een commissaris. Het is een gelastigde, een gevolmachtigde van de regering. De maatregel waaraan u refereert, waarbij de regering heeft gezegd dat de gouverneurs een coördinerende rol moeten opnemen, past daar volkomen in. De titel van de nota gaat over een mandatering. Het is een zeer eigensoortige ambtenaar. Hij wordt benoemd 'intuitu personae', op basis van een vertrouwensband, en hij is afzetbaar, zelfs buiten elke tuchtrechtelijke procedure om. Dat is de situatie. Ik heb u heel duidelijk geschetst wat de voorwaarden zijn, dus doe niet alsof ik dat niet heb gedaan.

Ik ben verbaasd dat de heer Vereeck die vraag stelt. Ik heb in antwoord op een schriftelijke vraag van de heer Vereeck uitvoerig antwoord gegeven. Ik kan dat natuurlijk overdoen maar niet in het bestek van deze mondelinge vraag, tenzij de voorzitter mij toelaat om twee pagina's af te lezen die ik verstrekt heb als antwoord op een schriftelijke vraag. Mijnheer Vereeck, u kent het antwoord op die schriftelijke vraag, doe dus niet alsof u niet geïnformeerd bent.

De heer Joris Van Hauthem: Dit is een van de meest hypocriete antwoorden die hier de laatste jaren in dit parlement zijn gegeven. We weten dat het over een puur partijpolitieke benoeming gaat. Als je vraagt naar de besluitvorming, dan begint u rond de pot te draaien zoals altijd. We kennen nu het plaatje. Open Vld vraagt nu al een compensatie in andere topbenoemingen, waarschijnlijk in de administraties, omdat ze een gouverneurszetel gaan verliezen. Wat mij stoort, minister, is de hypocrisie van uw eigen partij. U bent altijd, terecht, ten strijde getrokken tegen grote politieke benoemingen. U was tegen de provincies, u was tegen de rol van de gouverneur, maar als het erop aankomt, dan zegt u: nu is het aan ons en gaan we ook incasseren. Rechtlignig? Neen. Standvastig? Neen. Wat de kracht van de verandering betreft: helemaal nul op het rekest. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de resultaten van de VAB-studie betreffende het mogelijke effect van het rekeningrijden voor het woon-werkverkeer

ACTUELE VRAAG van mevrouw Lies Jans tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de recente studie van VAB met betrekking tot het rekeningrijden voor het woon-werkverkeer

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Voorzitter, minister, er zijn in dit huis heel wat monsters van Loch Ness. Dan kijk ik naar niemand in het bijzonder, want ik heb het niet over personen maar over dossiers, die met de regelmaat van de klok hun hoofd boven durven te steken. Minister, een van die dossiers is dat van het rekeningrijden.

Ik koesterde de stille hoop dat we van dit dossier even af waren en ik dacht dat uw perspectief was om dit dossier over de volgende verkiezingen te tillen, maar dat is helaas niet gelukt, en misschien terecht.

De Vlaamse Automobilistenbond (VAB) heeft vandaag bekendgemaakt dat met betrekking tot dit onderwerp een aantal zaken zijn onderzocht. De VAB is tot de vaststelling gekomen dat de autoafhankelijke spitspendelaar – een mooie term die ik amper kan uitspreken – het slachtoffer dreigt te worden van een aantal concrete politieke initiatieven die vooral in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest worden aangekondigd. Minister Grouwels, een partijgenote van minister Crevits, is van plan om het rekeningrijden in te voeren tegen de afwerking van het Gewestelijk Expresnet (GEN) in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Dat zou onder meer voor de Vlaamse pendelaar, die in de spits autoafhankelijk blijft, heel wat financiële gevolgen kunnen hebben. Volgens de berekeningen van de VAB zou dit meerdere duizenden euro's per spitspendelaar kunnen kosten. De vraag of de werknemer of de werkgever die kosten moet dragen, blijft nog in het midden.

Minister, de invoering van een systeem van rekeningrijden in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest dat niet mee door ons wordt gedragen, zou in elk geval gevolgen hebben voor de spitspendelaar. Hoe gaat u op dit ogenblik om met de studie van de VAB? (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Lies Jans: Voorzitter, de slimme kilometerheffing komt hier met de regelmaat van een klok opnieuw aan bod. Ik heb de studie van de VAB nog niet gelezen, ik heb enkel het persbericht gezien. Het gaat de VAB niet enkel om de kostprijs, dat is slechts een element van de kilometerheffing.

Het is nu niet onze bedoeling in Vlaanderen een slimme kilometerheffing voor personenwagens in te voeren. Die discussie hoeven we dan ook nu nog niet te voeren. Het lijkt me wel een goede zaak op termijn in die richting te evolueren. We zullen zien hoe het proefproject voor personenwagens zal verlopen.

In het persbericht is ook een ander element aan bod gekomen. Een van de bedoelingen van de kilometerheffingen en het rekeningrijden bestaat eruit mensen op andere vervoersmiddelen, zoals de trein, de tram of de bus, te laten overstappen. Een belangrijke vaststelling in de studie luidt dan ook dat de helft van de pendelaars eigenlijk niet de stap naar het openbaar vervoer kan zetten. Volgens de VAB is het openbaar vervoer immers niet voldoende uitgebouwd op de manier die de reizigers nodig hebben. De reizigers willen op een gemakkelijke wijze en zonder veel te moeten overstappen van thuis op het werk geraken.

De studie verwijst naar de NMBS, wat niet de verantwoordelijkheid van de minister is, en naar De Lijn, die volgens de VAB onvoldoende voor het woon-werkverkeer doet. Blijkbaar gaat De Lijn er te veel van uit dat iedereen een bushalte voor de deur moet hebben. De Lijn zou beter meer inzetten op centraal bereikbare bushaltes waar mensen met de auto of met de fiets naartoe kunnen rijden. Op die manier brengt de studie de idee van netwerken en knooppunten naar voren.

Minister, ik zou graag uw visie op deze belangrijke vaststellingen van de VAB horen.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Voorzitter, ik heb het persbericht van de VAB ook gelezen. Daarna is ook nog een artikel in de krant verschenen. De studie die aan de basis van dit artikel ligt, heb ik nog niet gekregen. Ik heb wel al gevraagd de studie te mogen ontvangen. Ik heb de studie uiteraard ook nog niet kunnen lezen.

Vooraf lijkt het me belangrijk op te merken dat de Vlaamse Regering niet heeft beslist een kilometerheffing voor personenwagens in te voeren. Wie dit verkeerdelijk uit de vandaag verschenen krantenartikelen zou hebben geconcludeerd, wil ik erop wijzen dat dit niet juist is.

Ik wil nog eens onderstrepen wat in het Vlaams regeerakkoord over de kilometerheffing voor personenwagens staat vermeld: we zullen onderzoeken onder welke voorwaarden het mogelijk is een dergelijke kilometerheffing voor personenwagens in te voeren.

Er zijn natuurlijk een aantal voorwaarden. De VAB heeft in dit verband een zeer interessant onderzoek gevoerd. De voorwaarden zijn dan ook duidelijk. Er zijn voorwaarden op het vlak van de mobiliteit. Kunnen we het systeem op deze manier verbeteren? Er zijn ook sociaal-economische voorwaarden. Hoe geraken de mensen op hun werk? Wat zijn de financiële verschillen inzake kostprijs? Daarnaast zijn er infrastructurele voorwaarden die met het technisch systeem gepaard gaan.

In verband met dit laatste punt maak ik even een vergelijking. Indien we een kilometerheffing voor vrachtwagens invoeren, vallen ongeveer 150.000 vrachtwagens van bij ons onder die regeling. Er zijn echter miljoenen auto's. Het systeem is sowieso technisch een stuk complexer.

In juli is daarover een architectuurnota goedgekeurd. Samen met de andere gewesten hebben we het volgende beslist. Als er een systeem wordt ontworpen voor een kilometerheffing voor vrachtwagens, dan moet dat systeem de implementatie op termijn van een kilometerheffing voor personenwagens ook mee technisch mogelijk maken, zonder dat daarover een beslissing wordt genomen. Tegelijk is deze zomer ook een enquête gestart bij een pak organisaties, waaronder de mobiliteitsorganisatie VAB, zodat die kanttekeningen en opmerkingen kunnen maken bij die nota. Ook alle leden van dit parlement zullen die kans krijgen. Mijnheer Penris, u had het over monsters van Loch Ness, maar u weet dat die nota volgende week ook zal worden toegelicht in de Commissie voor Mobiliteit en Openbare Werken. Alle parlementsleden zullen dus de kans krijgen om opmerkingen te maken. Ik zal deze vragen van de leden ook mee in overweging nemen in dat geheel. Dat VAB nu dat onderzoek heeft gedaan, is niet zo vreemd. Zij hebben immers ook heel wat opmerkingen gemaakt over de architectuurnota. We hebben afgesproken dat wij daar niet over zouden communiceren. Zij mogen dat uiteraard doen.

Ik vind hun communicatie dus waardevol. Ik wil die studie wel eens lezen. In het persbericht hebben ze het over vier bedrijven. Er werd bekeken wie de mensen zijn die daar werken. Ik heb echter ook een aantal vreemde dingen gezien in dat persbericht. Zo zouden in bedrijven die schitterend ontsloten zijn via het openbaar vervoer, toch acht of zeven mensen sowieso dat openbaar vervoer niet gebruiken. Ik heb ook gelezen dat VAB tegelijk zegt dat de basismobiliteit moet worden verlaten, terwijl deze organisatie net wil dat mensen gemakkelijk op die bus kunnen stappen. Ik zie dus wat dingen die op het eerste gezicht tegenstrijdig zijn, maar dat kan wellicht worden opgelost aan de hand van de studie zelf.

Over die knooppunten ben ik het eigenlijk eens. Ook in de toekomst zal openbaar vervoer sowieso robuust moeten zijn. Er moet bijvoorbeeld voor worden gezorgd dat stations met de wagens te bereiken vallen. Ik ben het daarmee eens, maar dat zijn we ook volop aan het doen. Vlaanderen investeert mee in die stationsomgeving: denk maar aan Brugge en Gent. Minister Bourgeois is er niet meer, maar de Vlaamse overheid neemt ook het voortouw ter zake: in Brugge zijn de diensten van de Vlaamse overheid zelf boven in dat gebouw van het nieuwe station gehuisvest, waardoor de mobiliteit ook een stuk beter wordt en mensen worden gestimuleerd om dat openbaar vervoer te nemen.

De heer Jan Penris: Minister, ik waardeer uw antwoord. We moeten intellectueel eerlijk blijven onder elkaar, en ik zal eerlijk zijn: ik heb die studie ook nog niet gelezen. Als men als politicus echter een signaal als dit ontvangt, dan moet men daarop reageren en moet men durven u als minister daarvoor al ter verantwoording te roepen. Die mensen van VAB hebben die studie niet zomaar uit hun mouw geschud. Die zal wel onderbouwd zijn, en ik zal ze met veel interesse lezen. Wat ze in feite zeggen is het volgende: in Vlaanderen bestaat er een categorie van autoafhankelijke spitspendelaars. Of die nu naar het Brusselse Gewest of naar de haven van Antwerpen moeten, dat zijn mensen die niet op het openbaar vervoer kunnen rekenen. Er zullen er wel een paar zijn die een probleem hebben met overstappen, die dat niet graag doen, hoewel ze misschien wel een openbaarvervoersaanbod hebben. Er zijn echter mensen die dat niet kunnen, en voor hen zal de rekening zeer hoog kunnen worden. Daarmee

moeten wij als politici nu al rekening houden: dat was de teneur van mijn vraag. U hebt daar heel voorzichtig op geantwoord, door te stellen dat u, net als ik, de studie zult lezen.

Mevrouw Lies Jans: Minister, ik dank u voor het in de context plaatsen van die studie. De conclusies zal ik ook nog grondig moeten lezen, voor we het debat daarover verder kunnen voeren. Misschien kunnen we het daar volgende week in de commissie verder over hebben, ook over die VAB-studie. Dat lijkt me nuttig.

Wat het artikel zelf betreft, vind ik het wat jammer dat men bij de Vlamingen de angst wil opwekken dat, als die slimme kilometerheffing er komt, die hun veel geld zal kosten. Dat vond ik ook wat jammer aan het betoog van de heer Penris. We mogen er niet van uitgaan dat het de bedoeling zou zijn van een slimme kilometerheffing om geld uit de zakken van de mensen te kloppen. Dat is niet zo: we willen net een verschuiving in de mobiliteit krijgen. We willen dat de congestie en de files afnemen. Het zal inderdaad wel zo zijn dat, als men tijdens de spits rijdt op een punt waar er altijd congestie is, dat duurder zal worden. Daar is echter een heel verhaal rond: het gaat niet enkel over het heffen van een taks.

Dat is een belangrijke boodschap die moet worden meegegeven. Op dit moment is er enkel sprake van een slimme kilometerheffing voor vrachtwagens. In de toekomst zullen we nagaan wat de mogelijkheden zijn voor personenwagens.

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Minister, ik ben tevreden met uw antwoord omdat u voorzichtig bent over wat er vandaag in de krant staat. Het is ook belangrijk dat u hebt gezegd dat als er een systeem komt, dat systeem onze mobiliteit moet verbeteren.

Ik ga ervan uit dat een kilometerheffing een dynamisch systeem is waarbij een heffing wordt ingevoerd met als gevolg dat de spits vermindert. Wanneer mensen die nu in de spits staan en daar eigenlijk voor betalen, de overstap maken naar andere, bij voorkeur duurzamere mobiliteitsvormen, dan is het de bedoeling dat die spits vermindert. U kunt uw heffingssysteem dan ook wijzigen. De ultieme bedoeling is dus het systeem te verbeteren.

Ik ben ook blij dat u zegt dat we moeten investeren in knooppunten. U sluit zich op dat vlak aan bij mevrouw Jans. Het is inderdaad heel belangrijk dat we in het openbaar vervoer investeren op die plaatsen waar we de grootste meerwaarde kunnen halen.

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Mevrouw Karin Brouwers: Wat een geluk dat we het regeerakkoord hebben om dat monster van Loch Ness van de kilometerheffing telkens opnieuw kopje-onder te duwen. Het regeerakkoord is op dit punt heel goed en duidelijk opgesteld. Wat de kilometerheffing voor personenwagens betreft, is er gekozen voor een pilootproject. Dat is er nog altijd niet. Via dat pilootproject zullen alle mogelijke effecten waaronder ook de sociale effecten van een kilometerheffing worden onderzocht.

Dat is iets anders dan wat het krantenartikel laat uitschijnen. Ik lees even het zinnetje voor van die journalist: “Door wagens per gereden kilometer te belasten wil de Vlaamse Regering automobilisten massaal voor het openbaar vervoer doen kiezen.” Dat lijkt me een intentie van die journalist. Het is een overbodige zin in dat artikel waarin het verder gaat over die studies die we zeker eens ernstig moeten bekijken. Dat soort zinnetjes haalt wel het draagvlak onderuit van mogelijke toekomstige maatregelen die ons mobiliteitsprobleem hopelijk op lange termijn kunnen oplossen.

De voorzitter: De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen: We hebben rekeningrijden altijd gedefinieerd als een sturend element om te komen tot een duurzame mobiliteit. Globaal moet dat eigenlijk een financieel neutrale operatie zijn voor de Vlaamse automobilist.

Wat de paniek voedt in de studie van VAB, is dat men eigenlijk een ordinaire belastingsverhoging aankondigt. Doordat het rekeningrijden een trage bevalling is, een processie van Echternach, geraakt die onrust niet weg. Als een respectabele instelling als VAB aankondigt dat dit het globale Vlaamse gezin meer geld zal kosten voor mobiliteit, dan neemt de paniek meteen toe.

Men wil het openbaar vervoer ontwikkelen tot een valabel alternatief. Vandaag heeft De Lijn een reizigersbereik van 3 procent en een dotatie van meer dan 1 miljard euro. Dat kan men dan ook geen geslaagd alternatief noemen.

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Voorzitter, ik richt me in eerste instantie tot u als voorzitter van de commissie Mobiliteit. Het zou goed zijn indien u die studie van VAB zou opvragen om die in de commissie te bekijken. Daar heeft iedereen baat bij.

Minister, ik dank u voor het antwoord. U hebt alles nog eens goed in herinnering gebracht. Deze Vlaamse Regering heeft inderdaad niet beslist dat er een kilometerheffing voor personenvervoer komt. Wel zal worden onderzocht onder welke voorwaarden die kilometerheffing kan worden ingevoerd. Alles zal worden ingezet op de kilometerheffing voor vrachtvervoer waar we reikhalzend naar uitkijken.

Tot slot sluit ik me net als de heer Watteeuw aan bij het pleidooi van mevrouw Jans voor het uitbouwen van die openbare vervoersknooppunten. Ik zou daarbij absoluut willen pleiten – u kent mijn dada – dat het openbaar vervoer tijdig en snel op die knooppunten geraakt. Er moet dus worden ingezet op doorstroming.

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Minister, ik sluit me aan bij wat mevrouw Brouwers heeft gezegd. Het is mij niet meer helemaal duidelijk wat de doelstelling is van de invoering van de kilometerheffing. Ik heb begrepen dat u ons niet allemaal op het openbaar vervoer wilt jagen. Het is u ook niet te doen om belastingsopbrengsten, want het is belastingsneutraal. Dan blijven er nog twee over: de files en het milieu. De milieukost wordt eigenlijk al perfect verrekend in de accijnzen. Blijft over: de files. En daar zou het wel eens kunnen werken, al vraag ik mij af of u nu echt zo bezorgd bent om mijn verloren tijd, dan wel om het feit dat we daar in de file opnieuw bijdragen tot de milieukost.

U moet nog eens heel duidelijk maken wat u nu precies wilt: strijd tegen de files, milieuvervuiling aanpakken, belastingsopbrengsten, of iedereen op het openbaar vervoer. Ik vrees dat het gaat om geld uit de zakken te kloppen.

Minister, kloppen de cijfers uit de studie en in de architectuurnota met betrekking tot de prijs per kilometer? Is dat inderdaad tussen 7 en 14 cent? Ik neem aan dat dat ook in de architectuurnota van uw regering staat.

Minister Hilde Crevits: Collega's, ik heb vrij weinig vragen gehoord, wel een aantal opmerkingen en bezorgdheden die ik grotendeels deel.

Ik heb wel wat gemengde gevoelens als er gezegd wordt dat het aanbod van De Lijn nu plots niet meer goed is. Ik heb hier jarenlang de opmerking gekregen dat het aanbod van De Lijn veel te hoog is en dat er te veel lege bussen rond rijden. We hebben vorig jaar drastisch moeten inkrimpen. In mijn eigen provincie bijvoorbeeld heeft de basismobiliteit moeten inboeten. Aan de andere kant wil men wel dat mensen allemaal met de bus op het werk raken. We mogen daar niet vervallen in gemeenplaatsen, collega's.

Het proefproject dient er juist toe om de voorwaarden en modaliteiten te bepalen waaronder een kilometerheffing voor personenwagens ingevoerd zou kunnen worden. Dat betekent dat het financieel is, maar dat ook de sociale effecten meespelen. Dus neen, mijnheer Vereeck, er is helemaal nog geen sprake van bedragen, ook niet in de architectuurnota. Het bekommert

mij een beetje dat de mobiliteitsorganisatie cijfers de wereld instuurt die ik nergens heb geponeerd. VAB baseert zich blijkbaar op iets van het Federaal Planbureau, en maakt daar een theoretische rekensom, maar dat is niet mijn rekensom. De minister van Begroting is hier. Hij heeft evenmin een rekensom gemaakt, want hij kijkt even verbaasd als ik. Dat klopt dus niet.

We moeten gaan kijken naar de voorwaarden om een kilometerheffing in te voeren. Die moeten dan natuurlijk een gunstige impact hebben op ons mobiliteitssysteem as such. Dat betekent: doorstroming langs de ene kant, maar ook mensen doen nadenken over het vervoermiddel dat ze gebruiken.

Ik ontken niet, mijnheer Penris, dat er een aantal mensen zijn die sowieso autoafhankelijk zijn. Er is ook nergens gesteld dat dat niet zo zou zijn. Net daarom moeten we dat proefproject doen. Het zal in de GEN-zone gebeuren, samen met de twee andere gewesten, opdat de resultaten dan ook door alle drie gebruikt kunnen worden. Daaruit zal blijken hoe we in de toekomst met die kilometerheffing voor personenwagens zullen omgaan.

Dus neen, collega's, er zijn geen prijzen bepaald. En neen, er is nog geen beslissing genomen. Dat stond ook zo in het regeerakkoord. Het zal ons proefproject zijn, dat we samen met de andere gewesten zullen opzetten, dat daar duidelijkheid in moet brengen.

Als toemaatje wil ik nog melden dat in de nota die volgende week in de commissie zal worden toegelicht, gesteld wordt dat het, als je zo'n systeem invoert, heel belangrijk is om te kijken of het systeem voor vrachtwagens al performant werkt. Er vallen immers veel meer voertuigen onder. Het is de bedoeling dat we ook daar bekijken wat de mogelijkheden zijn.

Mijnheer Keulen, u zei dat het hier wordt voorgesteld als een ordinaire belasting – gelukkig dat VAB dan de regering niet is. Het is immers niet mijn voorstel, het is ook niet mijn onderzoek. Zij hebben uiteraard het recht om te schrijven wat ze willen. Het is goed dat ze het onderzoek doen. Dat toont hun betrokkenheid bij de bevraging die wij doen. Wij, Vlaamse overheid, hebben immers aan een pak partners gevraagd om hun opmerkingen en randvoorwaarden te geven. Ze hebben dus niet zomaar een blaadje volgeschreven. Ze hebben een onderzoek gedaan, en het zal aan ons zijn om te zien hoe we ermee zullen omgaan.

Ik verwijs trouwens ook naar het onderzoek van Touring van een paar maanden terug. Toen volgde er luid gejubel over de kilometerheffing voor personenwagens. Die zou al onze problemen oplossen. De studie werd voorgesteld in de commissie. Ik heb het verslag nog eens gelezen. We hebben nu een ander beeld. Het is goed dat die twee beelden naast elkaar gelegd worden. We zullen dat zeker meenemen in het verdere verloop van dit belangrijke dossier.

De heer Jan Penris: Er is hier veel gezegd. Het debat moet worden voortgezet.

Mevrouw Jans, ik maak niemand bang. Ik pik gewoon op wat een belangrijke automobilistenorganisatie in dit landsgedeelte ons meedeelt. Ik denk dat ook die organisatie niemand bang wil maken.

Ze hebben ernstig studiewerk geleverd, waaruit blijkt, minister – dat kan ik alleen maar blijven herhalen – dat er mensen zijn die afhankelijk blijven van het autogebruik, ook op spitsmomenten. We gaan heel onze economie toch niet sluiten als er om zes uur een shiftwissel nodig is in – ik zeg maar iets – de haven of om acht uur in belangrijke internationale instellingen in het Brusselse? We zullen altijd rekening moeten houden met het feit dat er mensen zijn die op bepaalde uren met de wagen ergens moeten zijn. Ik zou niet willen dat die mensen het slachtoffer worden van wat anderen hun opleggen.

Ik heb begrepen, minister, dat u dat gaat meenemen. Dat is een mooi woord: 'meenemen'.

Mevrouw Lies Jans: U zegt dat er mensen geschreeuwd hebben dat de bussen leeg rondrijden. We moeten erkennen dat De Lijn nu inspanningen geleverd heeft. Ze gaan in

plaats van aanbodgericht meer vraaggericht werken. Dat is een tendens van de afgelopen twee jaar die zeker moet worden voortgezet.

Het is belangrijk dat er zeker veel meer wordt ingezet op het woon-werkverkeer. De ontsluiting van de bedrijventerreinen speelt daar een rol in. Dat is een terechte opmerking van de VAB. We moeten daar specifiek aandacht aan besteden.

We moeten consequent zijn in het gebruik van terminologie. Ik zou willen vragen om de term rekeningrijden niet meer te gebruiken. Dat heeft echt een negatieve bijklank, namelijk de bijklank van belastingen. We moeten spreken over een ‘slimme’ kilometerheffing. Dat wijst erop dat we op een slimme manier de mobiliteitsproblemen in Vlaanderen willen aanpakken.

De voorzitter: Mijnheer Roegiers, we nemen contact op met de VAB. Voor de geïnteresseerden: volgende week donderdag hebben we in de commissie Mobiliteit een eerste voortgangrapportage over – het woord dat we niet meer mogen gebruiken – rekeningrijden.

De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende de eindregeling van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap en van instellingen van openbaar nut voor het begrotingsjaar 2010

– 23-A (2011-2012) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende de eindregeling van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap en van instellingen van openbaar nut voor het begrotingsjaar 2010.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Smaers, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Griet Smaers: Het ontwerp van decreet van de eindregeling van de begroting voor het begrotingsjaar 2010 werd door minister Muyters op 14 juni 2012 ingediend bij het Vlaams Parlement. In samenspraak met het Rekenhof werden eerst enkele correcties doorgevoerd en werd het ontwerp aangepast.

Het formeel begrotingsresultaat voor 2010 dat de minister toelichtte in de commissie vertoont een tekort van 412,9 miljoen euro. Na correcties in het kader van interne stromen en ESER-normering alsook INR-correcties, komt men uiteindelijk tot een gecorrigeerd normalsaldo van min 487,1 miljoen euro, wat volgens de minister beter is dan de afspraak dat het begrotingstekort voor 2010 500 miljoen euro zou mogen bedragen.

Het ontwerp van decreet werd na toelichting door de minister door de commissie Financiën aangenomen zonder opmerkingen met zes stemmen tegen vijf.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (*Zie Parl.St. VI.Parl. 2011-12, nr. 23-A/1*)

– *De artikelen 1 tot en met 105 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 19 april 1995 betreffende de organisatie en de werking van de loodsdiens van het Vlaamse Gewest en betreffende de brevetten van havenloods en bootman – 1667 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 19 april 1995 betreffende de organisatie en de werking van de loodsdiens van het Vlaamse Gewest en betreffende de brevetten van havenloods en bootman.

De algemene bespreking is geopend.

De heer de Kort heeft het woord.

De heer Dirk de Kort: Ik zal dit ontwerp van decreet kort duiden. Het heeft de bedoeling de Richtlijn Port State Control om te zetten voor wat betreft de bevoegdheden en de taken van de loodsen. Deze richtlijn maakt deel uit van het Erika III-pakket en heeft betrekking op de gemengde bevoegdheden. De Vlaamse bevoegdheid is beperkt tot het melden van klaarblijkelijke gebreken – tekortkomingen aan het schip – door de loodsen en havenautoriteiten aan de bevoegde federale instantie.

Daarnaast worden de bevoegdheden van het Vlaamse Gewest ten aanzien van de diepzeeloodsen in het ontwerp van decreet vastgesteld naar aanleiding van een arrest van de Raad van State. De Raad van State volgde de redenering van het Vlaamse Gewest dat de bevoegdheid inzake de loodsdiensten in de Noordzee en op het Kanaal tot de Vlaamse bevoegdheden behoort.

Ten slotte werd de definitie van ‘havenloods’ van het besluit van de Vlaamse Regering betreffende het brevet van havenloods overgeheveld naar het Loodsdecreet zelf.

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Voorzitter, collega’s, we hebben in de commissie over dit ontwerp van decreet inhoudelijk een zeer interessant debat gehad. We hebben een aantal onzorgvuldigheden opgemerkt die door de minister en de administratie met goede bewoordingen zijn beantwoord.

Het begrip ‘erkende havenloodsdienst’ is hier een essentieel begrip. Hierbij kijk ik naar de heer de Kort. Ik denk dat men in de haven zeer tevreden is met deze erkende dienst, en dat was toch de bedoeling van de decreetgever. We mogen er nu van uitgaan dat deze erkenning deel zal uitmaken van het verworven beleid van onze regering. Ik begrijp dat de minister dit ook – knikkend – uitdrukkelijk heeft benadrukt. Ik wens dit hier in dit plenum nogmaals te herhalen, omdat we in Antwerpen toch wel weten waar we het over hebben.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Ik reageer nog eens op collega Penris die het duidelijk niet kan laten om zijn bezorgdheid te uiten. Ik heb letterlijk in mijn antwoord gezegd dat er parallel met wat er voor de havenloods wordt geregeld, er ook een uitvoeringsbesluit zal komen waarin de exacte definitie van de term ‘erkende havenloodsdienst’ zal worden opgenomen en waarin ook de voorwaarden worden opgenomen, zodat er geen twijfel kan bestaan.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2011-12, nr. 1667/1)

– *De artikelen 1 tot en met 11 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET tot instemming met het zetelakkoord tussen het Koninkrijk België en de Internationale Federatie van Rode Kruis- en Rode Halvemaanverenigingen, ondertekend in Brussel op 29 juni 2012 en in Genève op 9 juli 2012

– 1733 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet tot instemming met het zetelakkoord tussen het Koninkrijk België en de Internationale Federatie van Rode Kruis- en Rode Halvemaanverenigingen, ondertekend in Brussel op 29 juni 2012 en in Genève op 9 juli 2012.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Poleyn, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Het Internationale Rode Kruis heeft zijn zetel in Brussel en heeft een akkoord afgesloten met het koninkrijk België over de rechten en de plichten van hun personeel in Brussel en van hun bezoekers die hier komen vergaderen. We zijn in Vlaanderen heel blij dat er organisaties en bedrijven zijn die hun zetel hier in Brussel vestigen, dit is van groot belang voor Vlaanderen. We keurden dit ontwerp van decreet in de commissie goed, en we hopen dat de plenaire vergadering dit ook zal doen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2011-12, nr. 1733/1)

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, we schorsen de vergadering.

– *De vergadering wordt geschorst om 15.51 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 16.04 uur.*

Dames en heren, de voorzitster van de Senaat heeft geprobeerd om mij te contacteren, maar ik ben tijdens plenaire vergaderingen niet bereikbaar. Onze griffier, mevrouw Goossens, heeft inmiddels contact gehad met de griffier van de Senaat. Ik kreeg ondertussen ook een sms van

de heer Ludo Sannen. Ik lees voor: “Jan, de voorzitter van de Senaat probeerde je te bereiken om je te vertellen dat we hier vastzitten als gemeenschapssenatoren omwille van de verklaring van Di Rupo.” Eén gemeenschapssenaar is al binnen. “Zoals het reglement voorziet, kan er gewacht worden met de stemming?” Getekend: Ludo.

We kunnen ook gewoon een stemming houden. (*Opmerkingen*)

Gaan we gewoon over tot de stemmingen? (*Instemming*)

Dan is aldus besloten.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende de eindregeling van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap en van instellingen van openbaar nut voor het begrotingsjaar 2010

– 23-A (2011-2012) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 1

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

96 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
57 leden hebben ja geantwoord;
31 leden hebben neen geantwoord;
8 leden hebben zich onthouden.

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

91 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
55 leden hebben ja geantwoord;
29 leden hebben neen geantwoord;
7 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen: Voorzitter, ik heb een stemafpraak met de heer Caluwé.

De voorzitter: Mevrouw Van Volcem heeft het woord.

Mevrouw Mercedes Van Volcem: Ik heb een stemafpraak met mevrouw Hostekint.

De voorzitter: De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken: Ik heb een stemafpraak met de heer De Loor.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Ik heb een stemafpraak met mevrouw Stevens.

■

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 19 april 1995 betreffende de organisatie en de werking van de loodsdienst van het Vlaamse Gewest en betreffende de brevetten van havenloods en bootman – 1667 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

91 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

91 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

ONTWERP VAN DECREET tot instemming met het zetelakkoord tussen het Koninkrijk België en de Internationale Federatie van Rode Kruis- en Rode Halvemaanverenigingen, ondertekend in Brussel op 29 juni 2012 en in Genève op 9 juli 2012

– 1733 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 3

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

96 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

91 leden hebben ja geantwoord;

5 leden hebben zich onthouden.

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

91 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

86 leden hebben ja geantwoord;

5 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, ik heb mij onthouden om te doen opmerken dat de meerderheid alweer – en het is niet de eerste keer – niet in aantal was, en dat heeft niets te maken met de vergadering van de Senaat, want de heer Dewinter was hier ook. De Senaat is zelfs nog niet begonnen.

De voorzitter: Dat klopt, maar ik heb wel gevraagd of men wou stemmen of dat men de vergadering wou schorsen. Dan hadden de gemeenschapssenatoren kunnen komen.

■

BESTUUR VAN DE POLITIEKE FRACTIES**Wijziging**

De voorzitter: Dames en heren, bij brief van 21 november 2012 deelt de heer Filip Watteuw mee dat de Groenfractie heeft beslist dat mevrouw Elisabeth Meuleman vanaf 26 november 2012 het fractievoorzitterschap zal opnemen. (*Applaus*)

Er is nu eindelijk weer eens een vrouwelijke fractievoorzitter.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 28 november 2012 om 14 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 16.09 uur.*

■

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Karlos Callens, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Jurgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel, Khadija Zamouri.

Afwezig met kennisgeving

Kurt De Loor, Herman Schueremans: ambtsverplichtingen;

Helga Stevens: familieverplichtingen;

Erik Arckens, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Philippe De Coene, Michèle Hostekint, Dirk Peeters: gezondheidsredenen.

Afwezig zonder kennisgeving

Ludwig Caluwé, Annick De Ridder, Bart De Wever, Peter Gysbrechts, Liesbeth Homans, Felix Strackx

■

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Dirk de Kort, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Kathleen Deckx, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Veli Yüksel

NEEN-stemmen:

Filip Anthuenis, Ann Brusseeel, Karlos Callens, Patricia Ceysens, Frank Creyelman, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Gwenny De Vroe, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Vera Van der Borght, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroij, Gerda Van Steenberge, Marleen Vanderpoorten, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Wim Wienen, Khadija Zamouri

ONTHOUDINGEN:

Bart Caron, Marino Keulen, Elisabeth Meuleman, Hermes Sanctorum, Luckas Van Der Taelen, Christian Van Eyken, Mercedes Van Volcem, Filip Watteeuw

■

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Karlos Callens, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Lieven Dehandschutter, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Pieter Huybrechts, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Hermes Sanctorum, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marleen Vanderpoorten, Jurgen Vanlerberghe, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Filip Watteeuw, Wim Wienen, Veli Yüksel

■

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brusseeel, Karlos Callens, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Kathleen Deckx, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Hermes Sanctorum, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de

Vijver, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marleen Vanderpoorten, Jurgen Vanlerberghe, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Filip Watteuw, Wim Wienen, Veli Yüksel, Khadija Zamouri

ONTHOUDINGEN:

Johan Deckmyn, Chris Janssens, Katleen Martens, Erik Tack, Joris Van Hauthem

■